

Šajā numurā lasiet!

PAR MORĀLO KOMPENSĀCIJU AIVARAM GARDAM

→ 2. lpp.

PAR MŪSU STĀJU

→ 2. lpp.

LATVIETI, MOSTIES, LAIKS NEGAIDA!

Latviešiem – BŪT vai NEBŪT!

→ 5. lpp.

PAR KO MĪLĒT, PIEDOT, CIENĪT UN PARAKSTĪT “LABAS GRIBAS MANIFESTU”?

→ 8. lpp.

VĒSTULE

ŠŪPUĻDZIESMA

19. janvāri Latvijas Radio 1. programmā ziņoja, ka par godu barikāžu atcerei tikšot atskaņotas šūpuļdziesmas. Patiešām, ļoti asprātīgs pasākums, jo neko piemērotāku šā brīža situācijai Latvijā domādams neizdomāsi. Arī es, pensionāre, nolēmu neatpalikt un dot savu artavu, sacerot šūpuļdziesmu.

Aijā, žū-žū!

Mankurtiņu aijās skauta,
Čučī, guli latvju tauta!
Atmodīsies zemē svešā,
(Latvijas nav! Paliec bešā...)

Kules grabēs kangariem:
Velna bērni maksās tiem
Trīs pa desmit grašus,
(Šie intergrējot “našus”...)

Kangariņi žiglāk skries,
Elles vārti atvērsies,
Apsē viņi karāsies.
Ai-jā! Žū-žū...

Dziļā cieņā par pašreizējā darbu,
ko veic avīzes “DDD” kolektīvs,

Antonija Ausmane
Pensionāre

MELO, ACĪS SKATĪDAMIES...

Saruna ar ekonomistu, uzņēmēju **Vilni Zakrevski**

PSIHES MANIPULĀCIJAS PAR EIRO IEVIEŠANU

DDD: Valdība iegulda daudz naudas, lai cilvēkiem “izskalotu smadzenes” par akūto nepieciešamību nomainīt latu pret eiro. Spēlējot demokrātiju, cilvēkiem netiek dota iespēja sabiedriskajos plašās saziņas līdzekļos vienlīdz daudz izteikties arī tiem, kuri ir pret eiro ieviešanu. Jūs esat viens no ekonomistiem, kurš eiro ieviešanu emocionāli tukšajiem argumentiem spēj sniegt ar skaitļiem pamatotus, loģiskus argumentus.

Vilnis Zakrevskis: Mēģinu tos darīt zināmus cilvēkiem visos iespējamajos veidos – šis laikraksts būs vēl viena iespēja.

DDD: Domāju, ka laikraksta “DDD” lasītāji jau ir pret eiro ieviešanu, taču jūs, tēlaini izsakoties, varētu cilvēkus apbruņot ar spēcīgiem argumentiem.

V.Z.: Visus tos valdības solītos ieguvumus no eiro ieviešanas varu sadalīt trijās daļās. Vienu daļu veido ļoti niecīgi, nenozīmīgi

uzpūstu *popkorna* graudu, kas turklāt vēl ielikts pelu slazdā. Nožēlojamākais ir tas, ka par šiem niekiem būs jāmaksā ļoti augsta cena. Otrajā daļā ietilpst spekulācijas, kuru piepildīšanās varbūtība, pat esot lieliem optimistiem, nav lielāka par piecdesmit procentiem. Trešā daļa ir pilnīgas muļķības...

Nevajag aizmirst, ka ir tāda nopietna zinātne – sociālā antropoloģija, kas ļoti smalki ir izpētījusi cilvēku domāšanu, psihi, un šie pētnieki zina, kā tā darbojas. Vienīgais veids, kā mēs varam kaut mainīt, ir izplatīt patiesību no mutes mutē – stāstot aizvien vairāk cilvēkiem, ko patiesībā Latvijai nesīs eiro ieviešana.

Vilnis Zakrevskis:

“Vienīgais veids, kā mēs varam kaut mainīt, ir izplatīt patiesību no mutes mutē – stāstot aizvien vairāk cilvēkiem, ko patiesībā Latvijai nesīs eiro ieviešana.”

DDD: Melo, acīs skatīdamies, un cer, ka noticēs.

V.Z.: Neatceros, kurš teica, ka jebkuri meli, kas tiek atkārtoti pietiekami daudz reizi, kļūst par patiesību.

Esmu internetā izveidojis informācijas lapu www.makroekonomika.org, kurā es publicēju faktus, grafikus, viedokļus un argumentētus pētījumus.

Turpinājums 4. lpp.

Eiro uzspiešanas plāns – aģitbrigādes un viedokļu līderi

Janvāra sākumā plašās saziņas līdzekļos parādījās ziņa, ka ZZS ir “nopludinājusi” valdības izstrādāto “**Eiro ieviešanas komunikācijas rīcības plānu**” laikposmam **2013. gada janvāris-maijs**. Iepazīstoties ar šo valdības padomdevēju sarakstīto “stratēģiju un taktiku”, laikraksta “DDD” redakcija nolēma dokumentu pilnībā publicēt, lai mūsu lasītājiem rastos par nekaunīgajiem aģitācijas paņēmieniem ar mērķi mūs piespiest “labprātīgi” atteikties no lata.

Pievērsiet uzmanību, piemēram, Rīcības plānā noteiktajiem komunikācijas pamatprincipiem – tajos ietvertajai “labvēlībai”, kas ļauj tautai “izsāpēt savu sāpi par lata zaudēšanu”, bet vienlaikus piespiežot “mīlēt” eiro. Rīcības plāna pasākumu un notikumu sarakstā ir iekļautas interesantas *uzņēmēju aģitbrigādes* (tieši tā arī nosauktas – kā padomju laikā!), kas apbraukās visu Latviju, tāpat *Labās gribas vēstneši* jeb īpaši izraudzīti cilvēki (sabiedrībā pazī-

tami cilvēki, ekonomisti, uzņēmēji, augstskolu pasniedzēji u.tml.), kas tiek pasludināti par *viedokļu līderiem* un kuriem katru nedēļu ir jāpublicē raksti plašās saziņas līdzekļos – šādas personas ir vismaz piecas Rīgā un pa vienai katrā reģionā.

Eiro propaganda par mūsu, tas ir, nodokļu maksātāju naudu tiks sludināta ne vien semināros, presē, TV un radio reklāmās, bet pat skolās un bērnudārzos (skat. 1. un 13. nedēļu).

Lasītāji noteikti ievēros, ka mūsu valsts liberālie politiķi istenībā realizē totalitāru politiku. Proti, eksistē tikai viens viedoklis “Kāpēc Latvijai ir nepieciešams un izdevīgi ieviest eiro?”. Jautājums “Kāpēc Latvijai ir nepieciešams un izdevīgi saglabāt latu?” vispār netiek uzdots. Nāk prātā skandalozā politika Nila Muižnieka teiktie vārdi par LNF un “DDD” – “Mēs runāsim, bet viņiem runāt neļausim!”. Kad šiem *liberastiem* uz to norāda, viņi atbild: “Jūs savā avīzē “DDD” varat publicēt, mēs taču neaizliedzam.” Taču televīziju

un radio viņi ir pārņēmuši savā varā, lai veiksmīgi apstrādātu nedomājošo, latviešu valodā runājošo pūli.

Ko darīt mums, “DDD” veidotājiem un lasītājiem? Domās, jūtās un darbos būt par lata saglabāšanu! Ļoti svarīgi latviešu tautas un valsts nākotnei ir tas, lai tautas domājošā daļa pareizi izvēlas. Pēc tam, agri vai vēlu, viss nostāsies savās vietās, un tie, kas mūs ar viltu ievilka Eiropas Savienībā, kas muļķīgi balsoja par iestāšanos ES, kas aicina iznīcināt Latvijas valsts valūtu – latu, saņems pelnīto sodu, katrs pēc saviem nopelniem.

Bet, ja tautas domājošā daļa būs par visādām

nejēdzībām, tad tas var draudēt ar visas valsts un tautas bojāeju. Neuztrauksimies, ka skaita ziņā esam mazākumā. Tā tam ir jābūt, jo muļķu vienmēr ir tumsa ar visiem tās izpaustajiem ļaunuma spēkiem. Gudro pusē ir Gaismas Hierarhija, pret kuru nekāds muļķu skaita pārsvars nav stīprs.

Starp citu, nesen kāds mūsu lasītājs piezvanīja un sacīja, ka “VL-TB/LNNK” labi izdarīja, ka nobalsoja par eiro, jo eksperti taču skaidro, ka šādi mūsu valstij būs labāk, un tas pats sargāšot no Krievijas...

Turpinājums 3. lpp.

PAR MŪSU STĀJU

A.V. Gremze

Tas, ka katrai valstij – vai tā liela, vai maza – ir vajadzīgi savi bruņotie spēki, būtu it kā skaidrs. Lielās valstis ar plašiem cilvēku un materiālu resursiem var izvēlēties, kam piešķirt galveno uzmanību: vai balsoties uz augsti attīstītām tehnoloģijām un zinātnes sasniegumiem, vai uz cilvēces morāles īpašībām. Mums, Latvijai, šīs iespējas ir visai ierobežotas, un tas spiež pašlaik uz kaut kāda veida kolektīvo aizsardzību, kur, ja tajās ir iekļauti izteikti dominējoši spēki, tiek zaudēts daudz kas no suverenitātes. Šādā skatījumā būtu mērķtiecīgāk apvienoties apdraudējuma zonā esošajām daudz maz līdzvērtīgākām valstīm, kuras vieno vēsturisku neatnību izbaudītās sekas, liekot pamatā obligāto karadienestu un augstas morālās īpašības.

Ja tā saucamās vecās ekonomiski attīstītās val-

kādu formu viņš nesēja. Ja cilvēkam nav izkopta gaita, ja viņš ir pieradis šļūkāt ar nobrukušām biksēm un spēj pievērst citu uzmanību tikai ar savu nevižību, tad ne ar kādu formu to nenoslēpsi. Vērojot mūsu armijas parādi, netiec gudrs, vai formas cepure pavirši uzlikta galvā, vai tā nepareizi izgatavota – kaut kas mums svešs.

Atceros, cik liela uzmanība pirmskara Latvijā tika pievērsta skolēnu uzvedībai, stājai, kārtības izpratnei, kas vēlāk obligātajā kara dienestā tika nostiprināta ar armijas disciplīnu un nacionālo pašapziņu, ka esi vīra vārda cienīgs. Cilvēka stāja un gaita ir viena no individualitātes pazīmēm.

Kronis visam bija tieši 18. novembrī LTV 1 demonstrētā boļševiku okupācijas režīma propagandas filma "Pie bagātās kundzes". Ko gan lai saka par tādiem, kas atļaujas

“Cilvēka stāja un gaita ir viena no individualitātes pazīmēm.”

stis mūs bezkaunīgi izmanto viņu ekonomikas glābšanai, tad nevajadzētu lolot ilūzijas, ka tā nenotiek un nenotiks militāri politiskajā ziņā. Tāpat, kā viņiem ir vajadzīgs lēts darbaspēks, kas padara grūtos un nepatīkamos darbus, viņiem ir vajadzīgi arī tie, kas gatavi sevi pakļaut briesmām un dzīvības apdraudējumam.

Tas ir līdzīgi kā ar boļševikiem – viņi piespieda mūs kļūt par leģionāriem. Rūgtā dzīves pieredze

valsts svētkos nīrgāties par patieso brīvības un veiksmes stāstu, kas sekoja pēc Brīvības cīņu uzvarām pār vāciešiem un boļševikiem?! Tie, kas izcīnīja brīvību, nevarēja piesēsties pie pilna galda un domāt tikai, kā saraust sev miljonus, bet bija jādomā, kā tautu nodrošināt ar darbu pie pilnīgi izpostītā zemē, kā nodrošināt lauksaimniecisko ražošanu un zemniekus ar zemi, kā pabarot tautu, kā nodrošināt ar izglītību. Tas taču tika sekmīgi izda-

Prezidents Gustavs Zemgals un Latvijas Armijas virsnieki 1927-1930.

māca, ka neviens cits nekad netaisies mūs glābt, ja paši tam nebūsim gatavi. Tādēļ mums ir nepieciešama sava Nacionālā armija, kas veidota no regulāri iesauktiem un pašu virsnieku apmācītiem kareivjiem. Un ne tikai – jābūt arī militārai apmācībai izglītības sistēmā, tāpat arī pieaugušo Aizsargu organizācijai. Tikai tādos apstākļos var cerēt, ka veidosies apzinīga un pašreizējā paaudzē, kura spēš izturēt iespējamās pārbaudījumus gan psiholoģiskajā, gan militārajā karā. Cits variants ir tikai iemaldīšanās kosmopolitiskajā pūlī, kas kalpo svešām interesēm.

Latviešu karavīriem agrāk bija kaut kāds savs stils, pēc kura jau pa gabalu varēja pateikt, ka tas ir latvietis, neatkarīgi no tā,

rīts, un valsts svētkos tieši to vajadzēja uzsvērt, nevis nīrgāties par studentu kooperācijām. Mans krusttēvs arī bija kooperācijā, un šādi jau agrā bērnībā es iepazīnu A. Grīnu, K. Skalbi, E. Virzu, Fr. Bārdi, kā arī Tomu Soieru, Oliveru Tvistu un citus ārzemju rakstnieku darbus. Starp citu, arī kādu amerikāņu rakstnieka stāstu "No avižziņa līdz par miljonašiem". Pašreizējos apstākļos būtu nepieciešamība pēc grāmatas ar nosaukumu "No pārliecināta komunistu līdz miljonašiem kapitalismā".

Tādējādi latviešu sabiedrība tāpat kā boļševiku okupācijā tiek audzināta neziņas tumsā, un daudzi ir pārliecināti, ka Ķeguma spēkstaciju uzcēla boļševiki, bet pirmskara Latvijā valdīja muiznieki.

PAR MORĀLO KOMPENSĀCIJU AIVARAM GARDAM

Līga Muzikante

“DDD” galvenā redaktore

UZVARA TIESĀ

2012. gada nogalē Latvijas Nacionālās frontes priekšsēdētājs Aivars Garda guva uzvaru tiesā – Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija (tiesas sēdes priekšsēdētāja I. Ošiņa, tiesneses M. Bebrīša un S. Vamža) nolēma, ka Tieslietu ministrijai ir jāsamaksā 1000 latu liela kompensācija Aivaram Gardam par viņam nodarīto morālo kaitējumu saistībā ar nepamatoto un nelikumīgo kriminālvajāšanu vairāku gadu garumā. Kopā ar tiesas izdevumiem summa veido 1160 latus. Saskaņā ar likumu, tieši Tieslietu ministrija ir atbildīga par zaudējumiem, kas radušies laikraksta "DDD" veidotājiem, arī Aivaram Gardam, brutālās politikas kriminālvajāšanas dēļ.

Mūsu lasītāji zina, ka 2008. gada 6. oktobrī Augstākās tiesas Senāts pilnībā attaisnoja laikraksta "DDD" veidotājus droši-

“VL-TB/LNNK” vadītā Tieslietu ministrija, iesniedzot kasācijas sūdzību, ir morāli atbalstījusi Drošības policijas un prokuratūras realizēto kriminālvajāšanu pret latviešiem par deokupācijas un dekolonizācijas ideju izplatīšanu.”

bas dienestu safabricētajā krimināllietā par nacionālā naida kurināšanu. Tādējādi Drošības policijas un Ģenerālprokuratūras kriminālais kopdarbs, kas ilga gandrīz trīsarpus gadus un bija vērstus uz "DDD" notiesāšanu, izgāzās visās trijās tiesu instancēs.

Pēc attaisnojošā sprieduma mēs – Aivars Garda un Līga Muzikante – katrs atsevišķi iesniedzām divas prasības tiesā pret Latvijas valsti, kuru šajā gadījumā pārstāv Tieslietu ministrija, par morālā kaitējuma atlīdzināšanu 10 000 latu apmērā.

Jāvērš uzmanība, ka mēs tikām prettiesiski apsūdzēti "noziedzīgi pret cilvēci" tāpēc, ka iestājāmies par okupantu izraidīšanu no Latvijas, publicējam rakstus par šo tēmu laikrakstā "DDD" un paužam šādus uzskatus saskaņā ar savu nacionālo un politisko pārliecību, starptautiskajām tiesībām un Saeimas deklarāciju par okupāciju. Krimināllietu ierosināja Drošības policija, precīzāk, inspektori A. Višņevskis un R. Poljaks, bet vajāšanas lomā iejutās prokurors I. Garanča, vēlāk arī A. Mickevičs. Visa vajāšana balstījās uz skandalozo sorosiešu – L. Biksīniece, A. Kuča, S. Kruka – sacerētu ek-

spertizi, no kuras izrietēja, ka laikraksts "DDD" nedrīkst rakstīt par latviešu tautas valsts atbrīvošanu no okupantiem, bet zīdus nedrīkst saukt par židiem, jo šīs patiesības izplatīšana esot "noziedzums pret cilvēci". Tomēr tiesa visās instancēs atzina, ka safabricētā krimināllietā nav pamatota un tai ir politiska ievirze. Tieši tāpēc, saņemot kompensāciju kā atvairošanos par morālajām ciešanām, ko nodarīja smagā apsūdzība no valsts puses, mēs, "DDD" veidotāji, šo naudas summu vēlamies ieguldīt valsts labā – Latvijas deokupācijas un dekolonizācijas procesā.

VIENA TIESNESE NOBIJĀS...

Aivara Gardas prasība tikusi iztiesāta jau otrajā instancē, tikmēr mana vēl gaida savu kārtu Rīgas Centra rajona tiesā. Tiesāšanās process Aivaram Gardam nav viegls, jo pirmās instances tiesnesei Vijai Silīniecei, ieraugot, ka prasītājs ir Latvijas Nacionālās frontes priekšsēdētājs, uznāca

pati Tieslietu ministrija ("VL-TB/LNNK" ministra Jāņa Bordāna vadībā) uzskatīja, ka Aivars Garda, kurš cīnās par Latvijas deokupāciju un dekolonizāciju, tomēr nav pelnījis

16(270)–18(272)) un ļoti pareizi sacīja:

"Savā ziņā valstiskā mazspēja izpaužas tādējādi, ka mēs neesam līdz galam spējuši novērst okupācijas sekas. Dokumenti it

Aivars Garda un Līga Muzikante ar atbalstītāju dāvētiem ziediem 2008. gada 6. oktobrī pēc Augstākās tiesas Senāta pasludinātā attaisnojošā sprieduma.

kompensāciju par politisko kriminālvajāšanu, tāpēc iesniedza kasācijas sūdzību, apstrīdot tos pašus nieka 1000 latus.

Salīdzinājumam jāmin, ka Aivaram Lembergam Tieslietu ministrija tikko samaksāja 7257 latus (arī tiesas izdevumus) par nepamatoto apsūdzību tā saucamajā "Grinberga lietā". Lieki pat piebilst, ka muļķīgā "Grinberga lietā" ne tuvu nelīdzinās Aivara Gardas vajāšanai, kuras ietvaros tika safabricēta krimināllietā pēc 78. panta, kas atrodas Krimināllikuma IX nodaļā "Noziegumi pret cilvēci, kara noziegumi, genocīds", tāpat ietilpst grupā "vissmagākie noziegumi". Vai tad Aivars Lembergs, kurš, iespējams, aizdomīgā ceļā ir kļuvis par miljonāru, ir pelnījis no valsts saņemt vairāk nekā 7000 latus, bet Aivars Garda, kurš tiek nelikumīgi vajāts par to, ka aizstāv latviešu tautas un valsts tiesības atbrīvoties no okupantiem, nav pelnījis neko?

Tieslietu ministrijas iesniegtā kasācijas sūdzība, apstrīdot 1000 latu atlīdzību, bija ļoti nepatīkams pārsteigums Latvijas Nacionālajai fronteī un laikrakstam "DDD", jo liek aizdomāties, ka tieslietas mūsu valstī nav godīgu cilvēku rokās. Šo kasācijas sūdzību ir parakstījis Tieslietu ministrijas valsts sekretārs Mārtiņš Lazdovkis, un tā ir klajā pretrunā ar Tieslietu ministrijas pārstāvju dedzīgajām runām par taisnīgumu, tiesiskumu un tiesu atslogošanu.

Starp citu, pērnā gada vasarā tieslietu ministrs Jānis Bordāns sniedza interviju laikrakstam "DDD" (skat.: "DDD" Nr.

kā ir pieņemti, tie pasaka, kas ir valsts pamati; ir Satversme, ir arī Saeimas deklarācijas, bet tās tiek aizmirstas – pēc principa: nu, lai tā deklarācija ir, mēs to necilāsim, nerunāsim par to, neiedarbināsim."

Tieslietu ministrs intervijā arī publiski apsolīja rūpēties, lai beidzot tiktu pildīta Saeimas deklarācija par okupāciju un noslēgts līgums ar Krieviju par kolonistu repatriāciju. Diemžēl nekādi darbi šajā jomā vēl joprojām nenotiek. Toties darbi tiek veikti pavisam pretējā virzienā – "VL-TB/LNNK" vadītā Tieslietu ministrija, iesniedzot kasācijas sūdzību, ir morāli atbalstījusi Drošības policijas un prokuratūras realizēto kriminālvajāšanu pret latviešiem par deokupācijas un dekolonizācijas ideju izplatīšanu.

Vēl jāpiebilst, ka pirms pusgada, tiekoties ar Jāni Bordānu, mēs pārspriedām arī jautājumus par skandalozo krimināllietu, un tieslietu ministrs neoficiāli atzina, ka šajā politiskajā safabricējumā cietušajiem noteikti ir jāsaņem kompensācija no Tieslietu ministrijas, kā to paredz likums. Tika ievirzītas sarunas arī par iespējamu izlīgumu, lai nepamatoti vajātie "DDD" veidotāji saņemtu atlīdzību bez liekas tiesu noslogošanas un ar to saistītajiem nevajadzīgiem papildus izdevumiem. Tomēr darbi ir pretēji vārdiem – atlīdzība no valsts budžeta tiek maksāta nevis netaisnīgi cietušajiem "DDD" veidotājiem, bet gan, piemēram, juristei, kas pārstāvēja Tieslietu ministriju tiesā, kā arī kasācijas sūdzības sacerētājiem...

Turpinājums 7. lpp.

Eiro uzspiešanas plāns – aģitbrigādes un viedokļu līderi

Turpinājums no 1. lpp.

Lūk, Rīcības plānā var izlasīt, kā šie “eksperti” rodas – tās ir speciāli, ar eiro ieviešanu finansēti svētību radītas aģitbrigādes un viedokļu līderi.

Ar eiro ieviešanu iecelsties ar Rīcības plānu un izteikt savas domas laikrakstā “DDD”.

kam, jāmeklē tēmas, kas aktuālas katrai mērķauditorijai, un jārunā caur tām;

- Jāatrod eiro projekta “lokomotive” un “vēstneši” – kampaņas galvenās sejas un “rupori”, kam uzticas un kuros ieklausās;
- Visas publiskās runas pozicionējam caur atzi-

šanu, ka mēs saprotam, ka bažas pastāv, bet mēs esam gatavi piedāvāt risinājumus;

- Jāizstrādā divas pieejas un argumentācija latviski runājošajai un krievvalodīgajai sabiedrības daļai;
- Visām publiskajām darbībām un argumentācijai ir jābūt vienotām un saskaņotām.

Eiro ieviešanas komunikācijas RĪCĪBAS PLĀNS 2013.gada janvāris – maijs

Mērķis: Ņemot vērā sabiedrībā dominējošo negatīvo viedokli par pievienošanu eirozonai, kā arī plaši izskanējušos viedokļus par tautas referenduma nepieciešamību, ir jāveic korekcijas izstrādātajā eiro ieviešanas komunikācijas plānā un aktīva eiro atbalsta komunikācijas jāuzsāk jau 2013. gada janvārī.

Izstrādātais un apspriešanai piedāvātais Rīcības plāns ir daļa no krīzes komunikācijas laika periodā līdz eiro ieviešanas intensīvā perioda komunikācijas plāna realizācijas uzsākšanai, un būtu jāievēro visām iesaistītajām pusēm, lai nodrošinātu konstruktīvu, vienotu un savstarpēji koordinētu komunikāciju ar sabiedrību visos atbildības līmeņos.

Visa krīzes komunikācija tiek iedalīta 4 līmeņu komunikācijā, ko shematiski var attēlot kā piramīdu:

1. Politiskā elite: valdība – MK locekļi, Saeimas deputāti, koalīcijas partiju pārstāvji, kuru uzdevums būtu nest sabiedrībai centrālo vēstījumu, atbildot uz galveno jautājumu – *Kāpēc Latvijai nepieciešams/ir izdevīgi ieviest eiro?* Šajā līmenī galvenajām runas personām būtu jāvēsta par stratēģiskajiem jautājumiem, valsts attīstību, nākotnes virzību un attīstības perspektīvām, politiskajiem un ģeopolitiskajiem jautājumiem saistībā ar eiro ieviešanu, sabiedrības ieguvumiem. Galveno vēstījumu pasniegšanas stilam jābūt argumentētam, bet reizē viegli saprotamam, emocionālam un balstītam uz sabiedrībā valdošajām vērtībām, ņemot vērā lata dziļi simbolisko nozīmi nacionālās identitātes kontekstā.

2. Atbildīgās iestādes un institūcijas: divas atbildīgās iestādes, kuru tiešais uzdevums ir nodrošināt eiro praktisko ieviešanu, ar to saistīto jautājumu komunikāciju, tās ir – Fi-

nanšu ministrija un Latvijas Banka.

Finanšu ministrijas galvenais uzdevums ir eiro ieviešanas norises galveno notikumu, realizācijas etapu un prātisko jautājumu komunikācija. Savukārt Latvijas Bankas uzdevums ir komunicēt par dažādiem statistikas jautājumiem, jāsniedz analītiskā informācija par eiro ieviešanas paredzamo makroekonomisko efektu, piemēram, kāds būs algu pielikums, pensiju apjoms, Latvijas ekonomikas izaugsmes prognozes un ieguvumi u.tml.

3. Trešās puses un viedokļu līderi: sociāli un ekonomiski aktīvi cilvēki – slavenības, ar autoritāti nozīmīgās sabiedrības grupās, piemēram, ekonomisti, mākslinieki, kultūras un izglītības darbinieki utt., pozitīvi domājoši par eiro ieviešanu plašās mērķgrupās: skolotāji, pensionāri,

studenti, biznesa pārstāvji, NVO utt. Katram no tiem vajadzētu uzrunāt savu auditorijas daļu, izmantojot tos argumentus un atbildot uz tām bažām, kas svarīgas tieši tai.

4. Tieslietu institūcijas: Tieslietu ministrija, Prezidenta kancelejas Juridiskais birojs, Saeimas juridiskais birojs, Satversmes tiesas birojs, tiesas – komentē juridiskos aspektus. Pēc iespējas iesaistāmas arī citas juridiskās autoritātes no akadēmiskās un profesionālās vides.

Komunikācijas pamatprincipi:

- Jāļauj cilvēkiem *izsāpēt savu sāpi par latu*, izjust zaudējumu, izteikt savas bažas un satraukumu;
- Mēs akceptējam emocijas un izrādām sapratni, bet reizē piedāvājam arī risinājumu/ieguvumus – labāku dzīvi/labklājību nākotnē, vēl dziļāku ģeopolitisko integrāciju Eiropā, tās vērtības;
- Uzrunas formai un saturam ir jābūt personis-

Pasākumi un notikumi 2013.gada janvāris – maijs: (līdz 4.nedēļai publicējam saīsināti)

Nedēļa	Pasākums/ notikums	Iesaistītās puses
1.nedēļa 1.-6.01.	[...] • Iesaistīto pušu uzrunāšana un iepazīstināšana ar plānotajiem pasākumiem • Sadarbības un organizatorisko jautājumu sakārtošana • Uzrunāt Valsts prezidentu A.Bērziņu būt par eiro projekta <i>lokomatīvi</i> • Informatīvs paziņojums elektroniski visām IzM padotības iestādēm, skolām (par eiro materiāliem skolēniem, aicinājums runāt par eiro stundās) • LR2 ēterā sākas īsi ziņu speciālizlaidumi “Eiroziņas”, kuros katru dienu tiks iekļauta informācija par Latvijas pievienošanās eirozonai aktualitātēm un ziņām no citām eirozonas valstīm (kopā 40 gab.) • LR4 ēterā sākas 6 sīzētu sērija par to, kā uzņēmēji un iedzīvotāji gatavojas eiro ieviešanai [...]	FM FM MK FM, IzM FM, LR
2.nedēļa 7-13.01.	[...] • Preses konference par eiro ieguvumiem • Euro tēmas krustvārdu miklu žurnālā <i>Mezglis</i> • Izsludināts kursos skolēnu auditorija par eiro talismana vizuālo izskatu. [...]	FM FM FM, IzM
3.nedēļa 14.-20.01.	• Seminārs Saeimas deputātiem • Kopīgs publiskais pasākums, tikšanās ar iedzīvotājiem, valsts amatpersonām – A.Bērziņš, V.Dombrovskis, S.Āboltiņa – un sniedz kopīgu paziņojumu par valsts virzību 2013.gadā un eiro ieviešanu kā kopīgu mērķi [...] • Sadarbībā ar LTRK biedriem (<i>Latvijas Tirdzniecības un rūpniecības kameras – red.piez.</i>), uzņēmēju aģitbrigādes vizīte Latgalē (1-2 pilsētas) • Konkurss Draugiem.lv [...]	FM, Saeima VK, MK LTRK FM FM, SIKDG
4.nedēļa 21.-27.01.	• 24.01. plkst. 10.00 preses konference par eiro projekta informatīvo ziņojumu • Preses relīze • Tieslietu ministrijas publiskais skaidrojums par referenduma juridiskajiem aspektiem • A.Vilka tikšanās ar arod biedrībām • Seminārs jauniešu organizācijām • Diskusija pensionāru auditorijai ar atspoguļojumu presē, tiešraide • Sadarbībā ar LTRK biedriem, uzņēmēju aģitbrigādes vizīte Latgalē (1-2 pilsētas)	FM FM FM LABS Saeima FM, LB LTRK, FM

	<ul style="list-style-type: none"> • Informatīvie bukleti no EK izdālei semināros, loģiskāka pa iestādēm, izvietojamā savos klientu centros • Labās gribas vēstneša viedokļa raksts nacionālajā medijā, interneta portālos un reģionālajā presē • Seminārs valsts pārvaldes iestādes darbiniekiem par normatīvo aktu pielāgošanas darbiem u.c. • Informatīvi dokumentālas video filmas par Slovērijas un Polijas pieredzi saistībā ar eirozonu (LTV1 ēterā 2 reizes 21. un 22.01. plkst. 21.15) • Informatīvi dokumentālas video filmas par Igaunijas pieredzi eirozonā (LTV1 ēterā 2 reizes – 23. un 24.01. plkst. 21.15) • 100.panta preses kluba speciālizlaidums par eiro 25.01. 	FM FM FM, LB LTV LTV LTV
5.nedēļa 28.01.-3.02.	<ul style="list-style-type: none"> • A.Vilka, I.Viņķeles un T.Žabovas tikšanās ar LPF • Seminārs žurnālistiem, īpaši reģionālajiem medijiem • Žurnālistu vizīte Igaunijā • Sadarbībā ar LTRK biedriem, uzņēmēju aģitbrigādes vizīte Kurzemē (1-2 pilsētas) • Seminārs Euro info centru darbiniekiem un bibliotekāriem • Labās gribas vēstneša viedokļa raksts nacionālajā medijā, interneta portālos un reģionālajā presē • Preses relīze • Sīzets raidījuma “Bez tabu” (TV3) • N.Sakss, D.Kalsone, <i>EuroTeam</i> piedalīsies Latgales Plānošanas reģiona ES struktūrfondu informācijas centra rīkotajās info dienās Aglonā un vēl vienā pilsētā • Seminārs uzņēmējiem par vadlīnijām • Informatīvi dokumentālā filma par Lietuvas ceļu uz eirozonu (LTV1 ēterā 2 reizes – 29. un 31.01. plkst. 21.15) 	FM, LM PTAC FM, LB EKPL LTRK, FM FM, ĀM FM FM, EKLP FM FM LTV
6.nedēļa 4.-10.02.	<ul style="list-style-type: none"> • 7.02. plkst. 10.00 konference • Preses relīze • Seminārs lauksaimniekiem (reģionā) • Diskusija jaunajām māmiņām un vecākiem • Labās gribas vēstneša viedokļa raksts nacionālajā medijā, interneta portālos un reģionālajā presē • Sadarbībā ar LTRK biedriem, uzņēmēju aģitbrigādes vizīte Kurzemē (1-2 pilsētas) • Saturs atvēruram žurnālā “Ilustrētā Junioriem” • Saturs žurnālam “Latvija Eiropas Savienībā” • Piedalīšanās skolu projektu nedēļā, organizētas lekcijas skolēniem Rīgā un reģionos • Konkurss sadarbībā ar Inbox.lv • Noslēdzas zīmējumu konkurss skolēniem par eiro talismana vizuālo izskatu • Seminārs pašvaldībām par pašvaldību vadlīnijām, izceļot kādu no profesionālajām tēmām 	FM FM FM, ZM FM, LM FM LTRK, FM FM, EKPL FM IzM, FM EKPL, FM FM FM, IzM FM, LPS
7.nedēļa 11-17.02.	<ul style="list-style-type: none"> • SIKDG pārstāvēto valsts institūciju vadības un runas personu viedokļi presē par katras iestādes konkrēto mērķa auditoriju (IzM paziņojums adresēts skolotājiem, LM – bezdarbniekiem, darba meklētājiem) • Diskusija cilvēku ar īpašām vajadzībām sadarbības organizācijām • Seminārs bezdarbniekiem, darba meklētājiem • Labās gribas vēstneša viedokļa raksts nacionālajā medijā, interneta portālos un reģionālajā presē • Sadarbībā ar LTRK biedriem, uzņēmēju aģitbrigādes vizīte Zemgalē (1-2 pilsētas) • Sīzets raidījumā “Bez tabu” (TV3) informācija LA pielikumā “Teapat Eiropā” • Preses relīze • Reklāmas materiālu izgatavošana izvietojamā LTV1, LTV7 un LR1 un LR2 	IzM, LM LM, FM LM, FM FM LTRK, FM EKPL EKPL FM

Turpinājums 5. lpp.

MELO, ACĪS SKATĪDAMIES...

Turpinājums no 1. lpp.

DDD: Manuprāt, valdības pārstāvji, ekonomisti bieži vien manipulē ar cilvēkiem, izmantojot terminus, kurus vienkārši iedzīvotāji nemaz nesaprot, nezina to patieso jēgu un būtību.

Vilnis Zakrevskis: Spilgts piemērs ir līdz nīkumam nodrāztais vārdu salikums "strukturālās reformas", kuras Latvijā reāli nekad nav notikušas, kurām nekad nav bijis reāls plāns, taču visur tiek sludināts – esam veikuši strukturālās reformas. To sludina ne tikai televīzijā, radio un presē, bet Dombrovskis pat savā tā sauktajā grāmatā lielās, kā mēs esam pārvarējuši krīzi, veicot strukturālās reformas. Pat Starptautiskais Valūtas fonds nekautrējas stāstīt, ka Latvija ir veikusi ievērojamas strukturālās reformas...

Pāris vārdos pateikšu, ko nozīmē strukturālās reformas. *Strukturālās reformas ir izmaiņas valsts ekonomiskajā politikā, lai nodrošinātu ilgtspējīgu izaugsmi.* Tās ietver uzlabojumus institucionālajā ietvarā un regulējumā un valdības politikā, lai uzlabotu tautsaimniecības **PRODUKTIVITĀTI**, veicinātu **KONKURENCI** (vienlaikus aizsargājot perspektīvos sektorus), un stimulējot **INOVĀCIJAS**. Tas nozīmē valsts pārvaldes un likumdošanas pārveidošanu, kas veicinātu labi funkcionējošu un konkurētspējīgu uzņēmējdarbību, efektīvu funkcionējošu un regulētu finanšu tirgu, iedzīvotāju nodarbinātību un izglītības iespējas, ilgtspējīgu MVU (mazo un vidējo uzņēmumu) attīstību, reģionālo integrāciju, efektīvu sociālo aizsardzību un citu valstiski svarīgu uzdevumu izpildi.

Strukturālās reformas nozīmē pamatfaktoru attīstīšanu visos stratēģiskajos tautsaimniecības sektoros – ražošanā, lauksaimniecībā un pakalpojumu sfērā. Tās nozīmē investīcijas jeb ieguldījumus *infrastrukturā* un *cilvēkkapitālā*, arī izglītībā, prasmju attīstīšanā un veselībā. Kas no tā visa ir izdarīts?

Strukturālās reformas NAV valsts izdevumu aritmētiska "griešana", slimnicu un skolu likvidēšana, reģionu depopulācija un nodokļu palielināšana atlikušajiem iedzīvotājiem, lai segtu "Pareksa" zaudējumus un saglabātu partiju "siles".

EIRO ZONA – TAS IR POLITISKS PROJEKTS

DDD: Kāpēc Eiropas Savienībai vispār vajadzēja ieviest savu valūtu – eiro? Vai tiešām jau pašā sākotnē šī ideja bija nelietīgs krāpniecības plāns?

Vilnis Zakrevskis: Ir jāsaprot, ka eiro zona ir

politisks projekts, kas tika perināts ilgi un dikti. Nerakstīm tās saknes, kas bija pagājušā gadsimta sākumā, bet paraudzīsimies, kad tas radās reāli. Bija divi vīri – Miterāns un Kols, tā teikt, pēckara bērni, kuri gribēja, lai nekad vairs nebūtu kara. No ekonomikas viņi reāli pilnīgi neko nesaprata – apmēram, kā Dombrovskis, varbūt vēl sliktāk. Protams, viņiem bija vesels bars padomnieku – ekonomisti, kuri par atbilstošu atlīdzību vienmēr ir gatavi darīt visu. Diemžēl tā ir valsts angažēto ekonomistu viena no raksturīgākajām iezīmēm, jo kas tad maksā algu ekonomistiem, kuri

“Lielāka vai mazāka uzņēmuma vadītājs, grāmatvedis, lai arī prot uztaisīt uzņēmuma bilanci, nevar ar tādu pašu pieeju vadīt valsti. Tas ir tāpat, kā zobārsts, kaut arī ļoti labs, tomēr neuzņemsies operēt sirdi.”

nodarbojas ar makroekonomiskiem jautājumiem? Tā vai citādi, bet **vara ir tā, kas viņiem maksā**. Tādi ekonomisti, kuri saka patiesību, valstij nav vajadzīgi.

DDD: Tātad Miterāna un Kola padomnieki bija, ja tā var teikt, galma ekonomisti, kuri par katru centu cenšas īstenot valstu vadītāju politiskās iegribas.

V.Z.: Viņi noteikti visu mūžu bija strādājuši valsts darbā, tādēļ teica: ideja ir laba, taisām eiro zonu ar vienotu valūtu, tiks likvidēts valūtas risks, citādi var notikt devalvācija un vēl nezin kas; galu galā eiro zona visus satuvinās. Šādiem izteikumiem nebija ekonomiska pamata – politisks projekts, kas par spīti neatkarīgu ekonomistu brīdinājumiem tika īstenots. Taču nebija ilgi jāgaida, līdz tas *uzsprāga*. Cik tad gadu pagāja no eiro ieviešanas brīža? Nieka desmit gadi, kas tik lielai valstu savienībai ir ļoti īss laika spridis.

DDD: Kādēļ tik ātri sabruka šis plāns?

V.Z.: Viens no mītiem ir tas, ka pazūd valūtas risks, devalvācijas risks, no kā baidās visa Latvija. Tomēr patiesie draudi, no kā jābaidās, ir nespēja konkurēt un nespēja kontrolēt pārnacionālo finanšu sektoru. Valstis, kuru ekonomika nebija spējīga radīt pietiekami daudz eksporta, lai nosegtu importu, pārpludināja to stāvoklim nenormāli lēta un pieejama nauda. Un šis valstis un to iedzīvotāji strauji grima parādos. Bet parādi ir jāatdod, un tas nozīmē, ka vairāk par devalvāciju ir jāuztraucas par to, kā spēsim savus ļoti vērtīgos latus nopelnīt.

DDD: Cilvēki baidās, ka līdz ar devalvāciju viņi kļūs vēl nabadzīgāki. Šis

bailis īpaši izjūt pensionāri.

V.Z.: Devalvācija skar ienākumus un uzkrājumus nacionālajā valūtā, tikmēr parādi paliek tādā pašā apmērā kā pirms devalvācijas. Protams, devalvācija pati par sevi nav nekas patīkams, taču cilvēkiem vajadzētu uzdot sev jautājumu: vai ienākumu samazināšana divas reizes, darba pazaudēšana un bezdarbs divdesmit procentu apmērā ir kaut kas labāks?

Pensionāriem varu teikt, ka viņiem ir jābaidās ne tik daudz, ka devalvēs – neviens normāls cilvēks tāpat vienkārši latu nedevalvēs. Jābaidās, ka nevarēs nopelnīt to naudu, ar ko

maksāt pensijas. Aktīvi un izglītoti cilvēki, kas grib un var strādāt un pelnīt, no šejienes aizbrauks, un kopā ar viņiem arī bērni, bet mazbērniem Latvijā būs vairs tikai vēsturisks fakts. Šeit ievilkis lēto darbaspēku, viņi dzīvos tādā vidē, kā dzīvos latviešiem šeit nekas nepiederēs, un, ja kāds mēģinās atvērt muti, tad nogriezīs skābekli, un tās pašas pensijas mirt nost. Mēs būsim Eiropas Zilupe.

KĀ LATVIJU UZSĒDINĀJA UZ ES ADATAS

DDD: Polijā notika zlota devalvācija, un, manuprāt, viņi no tās tikai ieguva.

Vilnis Zakrevskis: Šis nav vienkāršs jautājums,

“Galvenais “jaukums” šajā procesā – ja slikti uzvedīsimies, tad nedos vai samazinās mums devu, un mums būs lomkas.”

un es negribu baidīt cilvēkus ar devalvāciju. Bet paskatīsimies, kas ir devalvācijas (jeb valūtas) risks. Būtībā tas ir maksājumu bilances risks, ka ar noteikto valūtas apmaiņas kursu, kādu valsts (šajā gadījumā Centrālā Banka) ir izvēlējusies, nespēs eksportēt tik daudz produktu, lai nosegtu tai nepieciešamo importu. Pastāvot ārējās tirdzniecības deficītam, ārējo maksājumu bilance ir krasi negatīva, kas ir absolūti nenormāla situācija.

Kādā veidā šis caurums šobrīd tiek aizbāzts? Pirmkārt, ar *piešpicēm* no Eiropas Savienības, kas mūs, tēlaini izsakoties, uzliek uz adatas. Galvenais “jaukums” šajā procesā – ja

slikti uzvedīsimies, tad nedos vai samazinās mums devu, un mums būs lomkas. Mūsu valsts un tautsaimniecība vairs nemāk dzīvot bez Eiropas naudas. Šāda situācija sabojā cilvēkus, valsti, turklāt nauda aizplūst nevis uz produktīviem sektoriem, bet nezin kur, un ekonomika tiek *sācākarēta*.

DDD: Sākoties krīzei, valdība uzreiz bija gatava aizņemties naudu, bet pat neapsvēra iespēju to piedrukāt, jo tad, lūk, neizbēgami notikšot lata devalvācija un dzīve kļūšot vēl sliktāka. Noteikti pastāv formulas, kas ļauj aprēķināt nepieciešamās naudas daudzumu. Vai valdība vispār parēķināja, vai Latvijā ir pietiekoši naudas, un tā vietā, lai aizņemtos, gluži vienkārši piedrukātu trūkstošos latus?

V.Z.: Tādas formulas pastāv. Vispārīgi pamatformula izskatās vienkārši: $MV = PQ$, kur M ir naudas daudzums aprītē, V – naudas aprites ātrums, Q – reālā izlaide, P – atbilstošais cenu līmenis ekonomikā. Tā rāda, ka naudas piedāvājumam ir tieša, proporcionāla saistība ar cenu līmeni. Praksē gan tās izmantošana ir daudz šarežģītāka.

Tādējādi latus tā vienkārši piedrukāt nevar, jo naudas daudzumam jābūt tik lielam, lai nodrošinātu tās normālu apriti, tas ir, normālu daudzumu pie esošās naudas aprites valstī. Ja sāksim drukāt celsies cenas. Tas nozīmē – Centrālajai Bankai regulāri ir jākontrolē naudas daudzums ekonomikā. Atvērtās ekonomikas un brīvas kapitāla plūsmas apstākļos ikviens jebkurā brīdī var prasīt valstij atpirkt tās latus. Tas nozīmē, ka jābūt lielām valūtas rezervēm. Turklāt ar esošo ārējās tirdzniecības bilanci šīs rezerves tiktu ļoti ātri noplicinātas. Atcerēsimies,

ka ir lietas, kas mums obligāti ir vajadzīgas – mēs nevaram nepirkt, piemēram, energoresursus, degvielu.

DDD: Bet, vai mums vajag dārgos konjakus un luksus automašīnas?

V.Z.: Protams, ka bez tiem varam iztikt. Taču aizliegt tos pirkt arī nedrīkst. Šāds patēriņš ir jāregulē ar nodokļu un naudas politikā. Patiesību sakot, monetārā politika ir atsevišķs un gana sarežģīts jautājums.

Kāda gan varēja būt Latvijas monetārā politika, ja visu noteica viens izbījis fiziķis Einars kopā ar citu izbījušu fiziķi Valdi?! Viņi izvēlējās noteikt fiksēto kursu, kas neprasa lielu iedziļināšanos taut-

“Taču nebija ilgi jāgaida, līdz eiro uzsprāga. Cik tad gadu pagāja no eiro ieviešanas brīža? Nieka desmit gadi, kas tik lielai valstu savienībai ir ļoti īss laika spridis.”

saimniecības procesos. Tas gan nenozīmē, ka fiksētais kurss obligāti būtu kļūda, taču jautājums – kāds kurss, kurā brīdī vajadzēja un kā to fiksēt. Tas vispār bija ļoti mistiski, ka pēkšņi latu nofiksējām ar eiro, turklāt, pēc kaut kāda ļoti nesaprotama kursa. Tomēr pat, ja mēs konjakus nepirksim, mums vienalga tirdzniecības bilance būs ļoti, ļoti negatīva. Un kaut arī teorētiski mūsu valūtas rezerves ir pietiekamas, lai mēs varētu visu savu latu masu atpirkt, tomēr ar šādu tirdzniecības bilanci mūsu rezerves neilgā laikā noēstu... Un tad gan varētu būt Baltkrievijas variants.

DDD: Bet tad jau nav citas izejas kā sēdēt uz Eiropas adatas un gaidīt?

V.Z.: Nav taisnība. Sāksim ar to, ka Eiropas Savienībā iestājāmie totāli negatīvi. Turklāt, to darot, esam ļoti lielā mērā ierobežojusi iespējas attīstīt savu tautsaimniecību. Mums stāsta, ka esam maziņi, tādēļ bija obligāti jāiestājas ES. Tās ir muļķības, jo mūsu izmērs drīzāk ir ieguvums, nevis trūkums. Mūs gluži vienkārši *piecākarēja* – sastādīja Vašingtonas konsensa pasakas, ka vajag tikai stabilizēt, liberalizēt un privatizēt, un ienākošās ārvalstu investīcijas valsti padarīs bagātu un mūs laimīgus. To pieļāva valsts vadītāji bez valstiskas domāšanas (piemēram, Vaira Viķe-Freiberga, Repše, Kalniete, Kristovskis u.c. – *red.piez.*) un tiem piebalsojošie ekonomisti. Bija arī citi, kuri brīdināja par sekām, bet viņus nolamāja par stagnātiem un ignorēja. Tagad vēsture atkārtojas.

Lielāka vai mazāka uzņēmuma vadītājs, grāmatvedis, lai arī prot uztaisīt uzņēmuma bilanci, nevar ar tādu pašu pieeju va-

dīt valsti. Tas ir tāpat, kā zobārsts, kaut arī ļoti labs, tomēr neuzņemsies operēt sirdi.

Taču atgriezīsimies pie monetārās politikas. Valstij pastāv iespēja izvēlēties starp *peldošo un fiksēto* valūtas kursu. Lai arī daudzas mazas valstis izmanto fiksēto valūtas kursu, manuprāt, Latvijas Bankai noteikti bija un pagaidām vēl ir iespēja izvēlēties arī t.s. kontrolēto *peldošo* kursu (managed float). Lasot Latvijas Bankas ekonomistu darbus, es teiktu, tai ir ļoti labs potenciāls – vismaz trešdaļa ir ļoti gudri speciālisti, tikmēr cita trešdaļa tur strādājošo ekonomistu, tēlaini izsakoties, būtu eksportējami uz konkurējošām valstīm.

DDD: Latvijas apmēriem pietiku arī ar trešdaļu.

V.Z.: Protams, un atlikušo trešdaļu varētu pievilkt tai klāt.

DDD: Kā viens no argumentiem, kādēļ Latvijai esot jāpievienojas eiro zonai, tiek minēta Latvijas nespēja īstenot savu monetāro politiku. Protams, Latvijas spējas vai nespēja ir atkarīga no tiem, kas Latvijai vada.

V.Z.: Ja kādam nav spēju, varbūt viņam vajag no tās pozīcijas atkāpties.

DDD: Es jau arī brīnos, vai tiešām visi ir tādi muļķi, un nav ekonomistu, kas varētu vadīt Latvijas Banku un strādāt, lai nodrošinātu savu monetāro politiku?

V.Z.: Esmu absolūti pārliecināts, ka mums ir tādi cilvēki, un pat starp pašreizējiem Latvijas Bankas darbiniekiem atrastos tādi ekonomisti, bet vadībā ir jābūt cilvēkam, kuram ir arī sirds.

Turpinājums būs...

Intervēja Liene Apine

LATVIETI, MOSTIES, LAIKS NEGAIDA!

Latviešiem – BŪT vai NEBŪT!

Dr. Valdis Šteins

Triju Zvaigžņu ordeņa komandieris

LATVIEŠU TAUTAS IZDZĪVOŠANAS STRATĒGIJA

Šis raksts nav veltīts latviešu tautas izdzīvošanas stratēģijai pēc Robinsona Kruzo parauga, tas nav arī aicinājums atkārtot 1905. gadu un nav arī pamudinājums kaltēt ogas un sēnes vai vītīnāt zivis, vai skriet uz veikalu pēc sāls, svecēm un sērkokcipiem.

Pirms kāda laika rakstīju, ka mēs šobrīd no sava sapņa – Nacionālas valsts – realizēšanā esam tālāk nekā bijām neatkarības atjaunošanas laikā, ka Latvija ir vairāk sagrauta nekā pēc Otrā pasaules kara, PSRS okupācijas un ESV (Eiropas Savienoto Valstu)

Andri, nealojies, mēs ar prieku izstāsimies no Eiropas Savienības, mēs gribam dzīvot kā šveicieši vai norvēģi!

kolonizācijas. Šobrīd mūsu senais mērķis – garīgais uzplaukums, materiālā labklājība un pārticība – ir pārvērties par sapni, šobrīd mūsu mērķis jau ir latviešu tautas garīgā, tikumiskā un fiziskā izdzīvošana, jo mūsu tauta neatgriezeniski slid iznīcībā.

Esmu jau izteicis priekšlikumus un rakstījis par darbiem, kuri mums būtu jāveic, kā arī par to, kas būtu jāmaina Latvijā, bet man gribētos izcelt pašus fundamentālākos darbus. **Jautājums ir par Prāta sfēru un Sapratni**, par nepieciešamību iziet un atrauties no svešām domāšanas orbitām, uzskatiem, tikumiem, uzvedības. Jautājums ir par latviskās pašapziņas, kura ir arī dievapziņa, latviskās dzīvesziņas atgūšanu un latviskās dzīves telpas sakārtošanu, kurā latviskais gars varētu izdzīvot. Jautājums ir **par Garīgās dzimtbūšanas atcelšanu**, kuru nevar veikt ar Ministru kabineta rīkojumu. Zinātnē šo prātu, apziņas un domāšanas sfēru saucam par Noosfēru. Ja mēs neveiksim izmaiņas prāta struktūrā, visa mūsu darbība būs tikai ielāpi uz

veciem svārkjiem, bet jauns uzvalks nekad nebūs, bez šīm izmaiņām latvieši zemu klanīsies, svešzemnieku “karietei” garām pabraucot.

Lai noteiktu uzdevumus Prāta sfēras izmaiņām, pievērsīsimies esošai situācijai, faktiski rezultātām – pie kāda esam novesti, kādā “Dantes ellē” esam ieģrūsti.

Pirmā daļa

VEIKSMES STĀSTS

LATVIEŠI – EIROPAS DZIMTCILVĒKI

Ieslēdziet radio, TV, datoru, gludekli – visur skan kāds interesants fantastisks “Veiksmes stāsts”. Tikai ieklausoties vērīgāk, jūs saprotat, ka tas taču ir par Latviju. Ja skanētu vakarā, varētu domāt, ka kārtējā “Vakara pasaciņa” bērniem. Bet, nē! Izklaušās kā dzīres mēra laikā. Bondarmārtiņi ar enģeļu kori fonā dzied Alleluja (hallelujah) un ar prostītutisko statistiku cenšas iestāstīt, ka tā dubļu peļķe, kurā tu sēdi, ir ārstnieciskā vanna.

Bet! Šobrīd situācija ir tāda, ka ar katru dienu mēs faktiski kļūstam aiz-

šam otrā pusē, ir Apvienotā Karaliste, kuru mēs sadzīvē saucam par Angliju. Tā pat piedalījās ES izveidošanā, bet tā nekad un nemūžam nepievienosies eirozonai. Anglija jau nav vienīgā, kas tā domā, skandināvi (Dānija) un Zviedrija nav eirozonā) visos referendumos šo vācu naudu, kuru sauc par eiro, ir noraidījuši. Vienkārši tautai ir veselais saprāts un pašizdzīvošanas instinkts. Visas ESV valstis, kuras arī nesen it kā gribēja ieviest eiro (Lietuva, Bulgārija, Čehija, Polija, Rumānija, Ungārija u.c.) ir “nolikušas uz bremsēm”. Tikai Latvijas varturi raugas uz eiro bezdibeni. Vēl arī Igaunijas prezidents (ārzemju igauņi) paziņoja, ka visi šo valstu vadītāji (kas negrib ieviest eiro) gluži vienkārši ir negudri un nesaprot kādu leiputriju dod eiro, par angļiem jau vispār nav ko runāt – eirofobisti. Un latvieši arī nesaprotot. Bet, ko lai dara, ja visa latviešu tauta taču ir “mulķu zemes” “reņģēdāji” jeb puplakstieši, kā izteicās bijusī komi-sāre Sandra Kalniete... Pagaidām gan nevienam argumentu par labu eiro ieviešanai, izņemot valūtas maiņas procentus, neviens varturis nevar definēt. Latviešu tauta jau saprot, ka jautājums nav ekonomisks, bet politisks, ka eirokolaboracionisti un eirocentristi grib likvidēt valsts neatkarības pēdējo balstu – savas valsts ekonomiskās asinis – nacionālo naudu.

Latvijas zemnieku aizstāvji “balles karpēs” ar putām uz lūpām cīnās par puscilvēka vai pat 80 procentīgu no Eiropas vidusmēra cilvēka cilvēkvērtības piešķiršanu Latvijas zemniekiem, savā verdziskajā pazemībā nepieļaujot domu, ka Eiropas Savienībai ir jānodrošina līdzvērtīgas tiesības (jo tirgus taču ir vienots!). Kur nu vēl pieļaut domu par pielīdzināšanu “augstvērtīgākajiem Eiropas pilsoņiem”! Līdz ar to viņi atzīst un ir

ar mieru, ka latvieši arī turpmāk ir Eiropas dzimtcilvēki. Lietuvieši gan prasa simtprocentīgu pielīdzinājumu vismaz Eiropas vidusmēra cilvēkam. Latvijas varturi pārmet Lietuvai par Baltijas vienotības graušānu, faktiski pārmet lietuviešiem, ka viņi negrib būt Eiropas dzimtcilvēki. Latvijas Prezidents pareģo precīzi – latvijci (tā viņš nosauca Latvijas iedzīvotājus) sasniegs Eiropas cilvēka līmeni pēc 47 gadiem. Ņemot vērā Latvijas Veiksmes stāstus, komentāri lieki, atliek vienīgi pierunāt to pārējo Eiropu, lai tā apstājas un pagaida mūs!

Bet pilsonība nav tikai zīmogs pasē, tā ir arī valsts kopīpašuma daļa.”

kapitāla iepludināšana un latviešu kapitāla (plašākā nozīmē) iznīcināšana, nevis vairošana. **Jaunpilsonība faktiski ir latviešu tautas ap-lai-pišana**, jo jaunpilsoņi kļūst par latviešu kopman-tas līdzīpašniekiem un koplietotājiem – bez darba, bez vēsturiskā, gadsimtiem (pat gadu tūkstošiem) ilgā senču ieguldījuma, tikai iemācoties pāris frāzes “po latiški”. Latviešu zeme ir iekopta un atstāta, tā ir latviešu kopmanta, kura nav ne nopērkama, ne dāvināma.

NEOKOLONIZĀCIJA

Iecerētās un gaidītās dekolonizācijas vietā notiek intensīva Latvijas neokolonizācija, lai gan Latvijā vēl aizvien dzīvo vairāki simti tūkstoši ārvalstnieku no iepriekšējās kolonizācijas viļņa, kuri juridiski un politiski mulķīgi, kā arī cilvēka cieņu aizskarošā ir nosaukti par nepilsoņiem jeb angļiski – “aliens”, tas ir, par citplanētiešiem. Visā pasaulē ir pieņemts starptautiskais termins – ārvalstnieki. Starp citu, Pilsoņu Kongresā mēs visos savos dokumentos lietojam tikai šo terminu.

Ši ir pagātne šodienā, bet ar to jau viss stāsts nebeidzas – šobrīd visādi tiek veicināta un pat apmaksāta jaunu kolonistu migrācija uz Latviju. Svešzemniekiem piederošās bankas pat izsniedz naudu šai jaunajai neokolonistu plūsmai. Latvijas pilsonība tiek izdalīta kā konfektes Ziemassvētkos. Bet pilsonība nav tikai zīmogs pasē, tā ir arī valsts kopīpašuma daļa. Pilsonība saistās ar tādām jēdzieniem kā patriotisms, kultūra un daudz ko citu, kas viss ir tāls un svešs šiem “jaunpilsoņiem”. Viņi cenšas par pilsoņiem kļūt galvenokārt merkan-tiļu apsvērumu dēļ, bet liela daļa neieredz Latvi-jas valsti.

Kamēr Latvijas Republika ne juridiski, ne teritoriāli nav atjaunota, pilsoņu loku nevar paplašināt, un “jaunpilsonība” ir cilvēku mānīšana, jo viņi nav leģitīmi pilsoņi. Likumīgā vara nenozīmē to pašu, ko leģitīmā vara, un ir arī ļoti tālu no **da-biskās tautu tiesību va-ras**. Neokolonizācija nav tikai jaunu kolonistu jeb, kā ievērojamais latviešu prātnieks-dižgars **Andis Lūsiņš (Koknesis)** viņus sauca, “no-dzīvotāju”, “uz-dzīvotāju”, “iz-dzīvotāju” iepludināšana, tā ir latviešu saimnieciska pavērdzināšana, svešzemju

Turpat netālu, Laman-

Pasākumi un notikumi 2013.gada janvāris – maijs:

Turpinājums no 3. lpp.

Nedēļa	Pasākums/ notikums	Iesaistītās puses
7.nedēļa 11-17.02.	<ul style="list-style-type: none"> FM ekspertu dalība Zemgales plānošanas reģiona ES struktūrfondu informācijas centra rīkotajās info dienās Eiropa talismana konkursa uzvarētāja paziņošana, apbalvošana. Uzsākta izgatavošana. Seminārs uzņēmējiem par IT jomas jautājumiem 	FM, IzM, FM, VARAM
8.nedēļa 18.-24.02.	<ul style="list-style-type: none"> 21.02. plkst. 10.00 preses konference Preses relīze A.Vilka tikšanās ar frakcijām Seminārs sociālajiem darbiniekiem Dalība Starptautiskajā konferencē par eiro praktisko pieredzi (organizē Austrijas vēstniecība) Labās gribas vēstneša viedokļa raksts nacionālajā medijā, interneta portālos un reģionālajā presē Sadarbība ar LTRK biedriem, uzņēmēju aģitbrigādes vizīte Zemgalē (1-2 pilsētas) N.Sakss, D.Kalsone, EuroTeam piedalīsies Latgales Plānošanas reģiona ES struktūrfondu informācijas centra rīkotajās info dienās Seminārs lauksaimniecības nozares pārstāvjiem Reklāma LTV1, LTV7 un LR1 un LR2 	FM, FM, FM, LB, LM, EKPL, FM, LTRK, FM, EuroTeam, FM, LB, ZM, LR
9.nedēļa 25.02.-3.03.	<ul style="list-style-type: none"> A.Vilka tikšanās ar LKA vadību SIKDG pārstāvēto valsts institūciju vadības un runas personu viedokļi presē par katras iestādes konkrēto mērķa auditoriju: EM uzrunā uzņēmējus; LM – pensionārus un pabalstu saņēmējus Seminārs medicīnas darbiniekiem Seminārs arodbiedrību pārstāvjiem Labās gribas vēstneša viedokļa raksts nacionālajā medijā, interneta portālos un reģionālajā presē Sadarbība ar LTRK biedriem, uzņēmēju aģitbrigādes vizīte Vidzemē (1-2 pilsētas) FM ekspertu dalība Zemgales plānošanas reģiona ES struktūrfondu informācijas centra rīkotajās info dienās FM ekspertu dalība Vidzemes plānošanas reģiona ES struktūrfondu informācijas centra rīkotajās info dienās Reklāma LTV1, LTV7 un LR1 un LR2 Preses relīze Seminārs pašvaldībām par pašvaldību vadlīnijā, izceļot kādu no profesionālajām tēmām 	FM, LKA, EM, LM, FM, LB, FM, LB, FM, LTRK, FM, FM, FM, FM, FM, FM, LPS
10.nedēļa 4.-10.03.	<ul style="list-style-type: none"> 7.03. plkst. 10.00 preses konference Preses relīze A.Vilka tikšanās ar studentu organizācijām Labās gribas vēstneša viedokļa raksts nacionālajā medijā, interneta portālos un reģionālajā presē Sadarbība ar LTRK biedriem, uzņēmēju aģitbrigādes vizīte Vidzemē (1-2 pilsētas) FM ekspertu dalība Vidzemes plānošanas reģiona ES struktūrfondu informācijas centra rīkotajās info dienās Reklāma LTV1, LTV7 un LR1 un LR2 Seminārs valsts pārvaldes iestādes darbiniekiem par normatīvo aktu pielāgošanas darbiem u.c. 	FM, FM, FM, LTRK, FM, FM, FM, FM, FM, LB
11.nedēļa 11.-17.03.	<ul style="list-style-type: none"> A.Vilka tikšanās ar LOSP Valsts institūciju vadības un runas personu viedokļi presē par katras iestādes konkrēto mērķa auditoriju: VM paziņojums adresēts medicīnas darbiniekiem, LM – cilvēkiem ar invaliditāti) 	FM, LOSP, FM

Turpinājums 7. lpp.

Turpinājums 8. lpp.

VAI LATVIJAS LAUKSAIMNIECĪBAI IR NĀKOTNE?

Andrejs Lucāns

Agronoms Burtņiekos

Turpinājums no iepriekšējā numura

Nacionāli bezatbildīgs viedoklis un praktiskā rīcība ir valdījuši visu turpmāko Saeimu un valdību darbībā pēc formālās neatkarības atjaunošanas.

Arī mūsdienās no valsts nākotnes plānotājiem var saklausīt ne visai iepriecinošu izpratni par lauku problēmām. Tā, piemēram, intervijā ("LA", 18.04.12.) Pārresoru koordinācijas centra (PKC) vadītājs **Mārtiņš Krieviņš** uz jautājumu "Kādu nākotni zīmējat lauksaimniecībai?" atbild:

Lauksaimniecības attīstības ideoloģijas un filozofijas, kas motivētu darbam laukos, neesamība ir lauksaimnieciskās neveiksmes galvenais cēlonis."

"Ir statistika, ka 1% no zemnieku saimniecībām rada 60% ienākumu no lauksaimniecības. Tie ir lielsaimnieki, kuri spēj pelnīt. Tas nozīmē, ka uz to jāpaskatās nevis kā uz dzīvesveidu "dzīvoju kā zemnieks ar trim goteļēm", bet kā uz industriju. Nenoliegsim pirmā stila eksistences tiesības, bet ar šādu ražošanu nepelnīsi pāri par 1000 latiem mēnesī. Tādas vēlmes jāatmet."

Šāds skatījums sasaucas ar laikrakstā "Diena" (07.03.09.) publicēto "Zemnieku saeimas" direktores **Ritas Siles** viedokli, ka divu govju turēšana nekad nebūs business, un tādēļ pareizi būtu noteikt atbalstu saimniecībām, sākot ar 200 ha platību graudaudzētājiem un 50 govīm piensaimniekiem.

Arī "Zemnieku saeimas" pārstāvis un saimniecības "Pilslejas" īpašnieks **Uldis Krievārs** atbalsta šādu risinājumu:

"Mums jāsaprot, ka tieši lielās saimniecības ir tās, kas veļk nozari, par spīti tam, ka saņemam mazākos atbalsta maksājumus ES. Zemkopības ministrs **Dūklavs**, pieņemot lēmumu par atbalsta maksāšanu saimniecībām, kas saražo 80 tonnas gadā, ir skaidri parādījis virzienu, kādā nozarei jāattīstās." ("LA", 16.03.10.).

Par to, ka zaļā gaisma ar Nacionālās attīstības plānu arī turpmāk varētu netikt ieslēgta mazajiem lauku ražotājiem, t.i., tautai, liecina PKC vadītāja uzslavētās PKC komandas pārstāves **Māras Sīmanes** klātbūtne.

NEVEIKSMJU CĒLOŅI

1. Valsts likumdevēji, vadītāji, padomdevēji, izglītības un sabiedrības audzināšanas ideoloģija un filozofija

Saimnieciski neiedomājami bezatbildīgas un ačgārnas padomju lauksaimniecības reorganizācijas rezultātā, bez lauksaimnieku vairākumu iedvesmojošas un motivējošas ideoloģijas, filozofijas un morāles lielā mērā tika iznīcināta saimnieciskā, arī sabiedriskā, infrastruktūra un ražojošie dzīvnieki, tika izvazāta lauksaimniecības tehnika, radīts bezdarbs, kas pieaug.

To ar lēmumiem un likumiem nodrošināja nacionāli un tautsaimnieciski nepiemērotu personu izvirzīšana valsts vadītāju

postēnos, sākot jau ar **I. Godmani**, kas noteica "toni", un arī Augstākajā Padomē un Saeimās ievēlētājiem, izšķirošā vairākumā nacionāli, ideoloģiski, filozofiski un tautsaimnieciski nekompetentiem un svārstīgiem, arī negodīgiem, deputātiem.

Šis apstākļi nodrošināja atbilstošas ierēdņu profesijas, izglītības un sabiedrības audzināšanas sistēmas rašanos, tāpat arī demagoģisku un alkatības instinktus apmierinošu tautas īpašumu šķietami taisnīgu sadali ar sertifikātiem, lauksaimniecības izejprodukcijas pārstrādes rūpniecības novirzīšanu no zemnieku kooperācijas uz privāto biznesmeņu īpašumu, cukura ražošanas likvidāciju, banku veidošanas un lauku zemes "aizsardzības" likuma afēras, arī pēc visiem kritērijiem nelikumīgo un noziedzīgo Abrenes afēru, "Parex" bankas glābšanas operāciju un nacionāli iekrāsotās "Latvijas Krājbankas" krahu. Visi šie apstākļi būtiski ietekmēja lauku un lauksaimniecības pagrimumu.

Secinājums

Valstī izveidojušos situāciju var skaidrot kā likumdevēju, valsts vadītāju un ierēdniecības

nacionālās pašapziņas un pašcieņas – savas valsts saimnieka apziņas – neesamības, savtīgu interešu, nekompetences un bezatbildības radītu noziedzību.

2. Konkurences vide

Zemnieku, pārstrādātāju un tirgotāju savstarpējās attiecības

Pēc prof. **M. Kreiļa** datiem (1997.g.) transportēšanas, pārstrādāšanas, uzglabāšanas un pārdošanas daļa no mazumtirdzniecības cenas (ar nosacījumu, ka tiek maksāti nodokļi) ir šāda:

Produkti	ASV	Latvija
Kartupeļi	10–20% (z.d. * 90–80%)	33% (z.d. 67%)
Piens	2, 5% –50% (z.d. 50%)	65–70% (z.d. 35–30%)
Liellopu gaļa	34–40% (z.d. 66–60%)	62–65% (z.d. 38–35%)
Cūkgaļa	45–50% (z.d. 55–50%)	60% (z.d. – 40%)

* z.d. – zemnieku daļa

Šveicē 56% no cūkgaļas mazumtirdzniecības cenas ir zemnieku daļa (z.d.); Vācijā – 69% no piena veikala cenas ir z.d.

No zemnieku sniegtās informācijas izriet, ka A/S "Valmieras piens" 2009. gadā iepirka pienu par 0,05–0,15 Ls/kg (pieņemsim, vidēji par 0,10 Ls/kg). A/S "Valmieras piens" pārstrādātais piens ar 2% tauku saturu 2009.gada augustā veikalā maksāja 0,39 Ls/kg, tātad, zemnieku daļa bija 25,6%, bet piens ar 3,5% tauku saturu maksāja 0,64 Ls/kg, no kā zemniekam tika tikai 15,6%. Tā paša pārstrādes uzņēmuma, iepērkot pienu no zemniekiem par 0,20 Ls/kg, 2% piens "Elvi" veikalā 2008.gada 30.martā maksāja 0,66 Ls/kg, kur z.d. bija 30,3%, bet no 3,5% piena veikala cenas (0,59 Ls/kg) z.d. – 33,9%.

Arī graudu aprītē tiek realizēta neadekvāta ieņēmumu pārdale ražotāju, pārstrādātāju un tirgotāju starpā. Ilustrācijai izmantošu maizes ražošanu – graudu, miltu un maizes cenu procentuālās attiecības mūsdienās, salīdzinājumā ar 1930. un 1938. gadiem. Tabulā graudu, miltu un maizes cena ir norādīta santīmos par 1 kg. Savukārt aiz domuzīmes ir norādīta miltu un maizes cenas procentuālais sadārdzinājums, salīdzinot ar graudu cenu (kas tiek pieņemta kā 100% un tabulā ir iezīmēta ar treknākiem burtiem).

Produkti	1930. gads sant./kg – %	1938. gads sant./kg – %	2006. gads sant./kg – %	2008. gads sant./kg – %	2009. gads sant./kg – %
Kviešu graudi	27 – 100%	21,7 – 100%	6 – 100%	10,9 – 100%	8 – 100%
Kviešu milti, 1. šķ.	54 – 200%	52 – 240%	33 – 550%	51 – 468%	69 – 863%
Baltmaize	66 – 244%	53 – 244%	50 – 833%	123 – 1128%	107 – 1338%
Rudzu graudi	17 – 100%	17,5 – 100%	6 – 100%	5,7 – 100%	6 – 100%

Rudzu rupjie milti	23 – 135%	19 – 109%	16 – 267%	18 – 316%	19 – 316%
Rudzu rupjmaize	23 – 135%	20 – 114%	65 – 1083%	88 – 1544%	149 – 2483%
"Lāču" rupjmaize no lielā kukuļa	–	–	–	–	319 – 5317%
"Raunas maizes" rupjmaize	–	–	–	–	115 – 1917%
"Raunas maizes" saldskābmaize	–	–	–	–	118 – 1967%

Kā izskaidrot milzīgās atšķirības miltu un maizes cenās, procentuāli salīdzinot ar graudu cenu, pirmskara un mūsdienā Latvijā? Kā izskaidrot, ka 1930. gadā, piemēram, rudzu rupjmaize bija 1,4 reizes dārgāka nekā rudzu graudi (23 : 17), bet 2009.gadā

Republikai (VFR). Tāpat mēs redzam, ka rietumos lauksaimniecības zemes vidējā cena bija 7–46 reizes augstāka nekā Latvijā, bet, ja rēķina tikai apgabalus ar mums līdzīgiem klimatiskiem apstākļiem, tad ES dalībvalstīs viena lauksaimniecības zemes hektāra cena bija 7–15 reizes lielāka.

Faktiski lauksaimniecības un meža zemes izpārdošana ārvalstniekiem (arī veco ES ietilpstošo valstu pilsoņiem) sākās jau 2002.–2003. gadā, kad bija pieņemts galīgais lēmums par Latvijas iekļaušanos ES." (02.05.2006.).

Pievienotās vērtības nodoklis

PVN likme bāzes pārtikas produktiem ietekmē konkurētspēju.

Salīdzināsim 2010.gadā noteikto, piemēram: Lielbritānijā – 0%, Īrijā – 0%, Šveicē – 2, 4%, Polijā – 3%, Spānijā – 4%, Portugālē – 5%, Francijā – 5, 5%, Beļģijā – 6%, Nīderlandē – 6%, Vācijā – 7%, Čehijā – 9%, Krievijā – 10%, Ukrainā – 10%, Baltkrievijā – 10%, Ungārijā – 12%, Zviedrijā – 12%, Somijā – 12%, Norvēģijā – 13%, Igaunijā – 19%, Lietuvā – 20%, **Latvijā – 21%**, Dānijā – 25%.

Subsīdijas un netaisnīga sociāli ekonomiskā vienlīdzība

Valsts	1990.g.	1995.g.	1999.g.	2000.g.
Dānija	3500	4184	5769	6180
Īrija	2842	2997	6077	6536
Itālija	7323	5930	7249	...
Vācija	9016	9445	...	5156
Anglija	3608	3282	5700	6536
Velsa	2423	2632	4368	...
Skotija	1328	1641	3013	3306
Somija	3398	1656	1884	2233
Zviedrija	...	636	962	1033
Latvija	...	145	140	140

Tabula parāda, ka zemes cena visās ES dalībvalstīs ir kāpusi, izņemot Vāciju, kurā bija liels zemes cenu kritums sakarā ar bijušās Vācijas Demokrātiskās Republikas (VDR) pievienošanu Vācijas Federatīvai

ES subsīdiju neadekvātais atbalsts (Ls/ha) tās dalībvalstīs 2009.gadā bija šāds: Rumānijai – 22, Bulgārijai – 23, **Latvijai – 25 (9, 8%)**, Igaunijai – 25, Lietuvai – 42, Polijai – 57, Slovēnijai – 57, Čehijai – 76,

Slovēnijai – 81, Ungārijai – 90, Kiprai – 93, Maltai – 106, Portugālei – 115, Spānijai – 139, Lielbritānijai – 148, Austrijai – 155, Zviedrijai – 161, Somijai – 166, Luksenburgai – 185, Francijai – 206, Itālijai – 209, Īrijai – 216, Vācijai – 228, **Dānijai – 256 (100%)**, Beļģijai – 286, Holandai – 291, Grieķijai – 413.

Lai arī ES 2013.gadam plānotie tiešmaksājumi kopumā tiek izlīdzināti, un Latvijai tie ir 2,7 reizes lielāki nekā 2009.gadā, tomēr tik un tā paliek viszemākie. Latvijai tie ir **68 Ls/ha** jeb 2,8 reizes mazāki par ES vidējo rādītāju – **189 Ls/ha**, tātad mazāki nekā Dānijai – 3,8 reizes, Vācijai – 3,3 reizes, Somijai – 2,4 reizes, Zviedrijai – 2,4 reizes, Polijai – 2 reizes. Protams, vienlīdzīgi konkurences apstākļi arī ar šiem tiešmaksājumiem netiks nodrošināti, un turpināsies Latvijas lauksaimniecības degradācija.

Latvijas lauksaimnieku pieprasītās subsīdijas 80 procentu apmērā no ES vidējam jeb **151 Ls/ha** ir zemākais sliekšnis ceļā uz taisnīgāku sadali, jo būtu salīdzināms ar plānotajiem Zviedrijas un Somijas 164 Ls/ha, Polijas – 136 Ls/ha, Vācijas – 222 Ls/ha, pat Dānijai – 255 Ls/ha.

Ne vienlīdzīgus konkurences apstākļus nodrošina arī kapitālieguldījumi uz vienu hektāru – šeit Latvijas lauksaimniecība atpaliek vismaz četras reizes.

[...]

Oficiāli analītisku ziņu nav, cik taisnīgs un sociāli ekonomiski pamatots ir atbalsta sadalījums starp Latvijas lauksaimniekiem. Ir tikai vērojumi un intuitīvi aprēķini.

Spriežot pēc informācijas avotu ziņām, vecajās ES valstīs lauksaimniecībā 20 procenti lielsaimniecību saņem 84 procentus atbalsta finansējuma, bet 80 procenti mazo saimniecību – 16 procentus. Šķiet, līdzīga situācija, ja ne sliktāka, varētu būt arī pie mums. Un ne velti ES meklē izeju no strupceļa, kurā tā iekļuvusi, ar milzīgām subsīdijām nodrošinot veco dalībvalstu lauksaimnieku ražošanas rentabilitāti un vienlaicīgi radot tik pat milzīgu pārprodukciju, kas savukārt jaunajās dalībvalstīs, ievēdot subsīdēto importa un kontrabandas produkciju, radīja un turpina radīt nevienlīdzīgu konkurences vidi un iznīcina vietējos lauksaimniekus.

Turpinājums 8. lpp.

PAR MORĀLO KOMPENSĀCIJU AIVARAM GARDAM

Turpinājums no 2. lpp.

Var jau būt, ka nav jābrīnās par "VL-TB/LNNK" ačgārnībām – gluži vienkārši jāatceras, ka šis politiskais spēks, kurš sevi dēvē par nacionālu, atrodas "ar vārdiem Rīgā, bet ar darbiem aizkrāsne"... Starp citu, mulžīgās kasācijas sūdzības iesniegšana ne tuvu nav salīdzināma ar to postu, ko Latvijas valstij var nodarīt "VL-TB/LNNK" deputātu mērķtiecīgais balsojums par pievienošanu eirozonai, kā arī Saeimas deklarācijas par okupāciju nepildīšana.

Turpinājumā – neliels

AIVARS GARDA TIESĀJAS AR TIESLIETU MINISTRIJU

Otrās instances tiesas sēdes runu pieraksts

Tiesas sēdes priekšsēdētāja I.Ošiņa: Prasītājam Aivaram Gardam tiek dots vārds paskaidrojuma sniegšanai.

Aivars Garda: Godātā tiesa! Es, gatavojoties šai tiesas sēdei, protams, pārlasīju visus tiesas materiālus un konstatēju, kas esmu jau visu pateicis gan prasības pieteikumā, gan pirmās instances tiesas sēdē, par ko liecina arī tiesas sēdes protokols. Gribētu tikai uzsvērt dažas vietas, kas man šķiet svarīgas. Piemēram, Latvijas Republikas Civillikuma 1635. pants noteic, ka atbildības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas. Prasītājam jeb cietušajam kaitējums ir jāpierāda.

Es uzreiz uzdevu sev jautājumu: kā tad lai es pierādu šo morālo kaitējumu, ja esmu jau pirmajā tiesas instancē visu izstāstījis, bet tiesa ņemusi vērā tikai vienu mazu faktu par Lienes Apines liecību un, taisot spriedumu, uzrakstīja, manuprāt, ļoti lielu aplamību.

Protī, tagad nolasišu rindkopu no pirmās instances sprieduma: "Un, tā kā konkrētajā gadījumā netika konstatēts atbildētāja Latvijas Republikas Tieslietu ministrijas rīcībā neatļautas, prettiesiskas darbības, kuru rezultātā nodarīts prasītājam kaitējums, netika konstatēta atbildētāja vaina, un tiesa atzīst, ka nav pamatots un pierādīts prasītāja prasījums par morālā kaitējuma piedziņu no atbildētāja."

Tādu secinājumu var uzrakstīt cilvēks bez jurista izglītības! Es nekad neesmu uzskatījis, ka Tieslietu ministrija ir vainīga pie kaut kā. Taču valsts likumdevējs ir izvēlējies Tieslietu ministriju kā atbildētāju – tautas valodā runājot, par tādu kā "peramo zēnu", kurš nav vainīgs, bet ir atbildīgs. Un šajā gadījumā es pirmajā tiesas instancē arī to uzsveru, un tas ir at-

ieskats Rīgas apgabaltiesas tiesas sēdē. Atsevišķus tiesu sēžu runu pierakstus laikraksts "DDD" publicē tādēļ, lai iedrošinātu arī mūsu lasītājus iestāties par savām tiesībām. Par taisnīgumu ir jācinās, un no tiesāšanās nevajag baidīties. Nav pareizi, ja latvietis noslauka no savas sejas spļaudekļus un samierinās ar netaisnību, kā to darīja sirmgalve pirms diviem gadiem, nevērsdamās ar sūdzību tiesībsargājošajās iestādēs, kad viņai seja iesplāva "maita krieva".

Tiesnese: Tātad jūs izvērtējat reālos apstākļus...

Aivars Garda: Jā, izvērtējot reālos apstākļus, domāju, ka tiesa man vairāk nekādā gadījumā arī neiedos.

[..]
Gribētu vēl papildināt, protams, ja tiesa to atļaus, – mums bija neoficiālas sarunas ar Tieslietu ministrijas pārstāvi par miera izlīgumu pirms tiesas. Bet rezultāts bija tāds, ka mēs kopā ar Līgu Muzikanti saņēmām sapratni, bet pašreizējie likumi ir tādi, ka pirms tiesas mēs nevaram slēgt šādu izlīgumu. Tāpēc šeit mēs esam kaut ko darījuši lietas labā.

[..]
Tiesnese: Vai Tieslietu ministrijas pārstāvei ir kādi jautājumi prasītājam?

Tieslietu ministrijas (TM) pārstāve I.Mediņa: Prasītājs ir prasījis par zaudējumu piedziņu gan prasības pieteikumā, gan apelācijas sūdzībā, norādījis, ka ceļ prasību, pamatojoties uz Zaudējumu atlīdzināšanas likuma 1. panta 2. daļu, kas paredz, ka izziņas iestādes, prokuratūras un tiesas rīcība ir nelikumīga, ja tā pārkāpj materiālo un procesuālo tiesību normas. Tātad jautājums – kādi tiesību normu pārkāpumi kriminālprocesā ir pieļauti, un uz kuriem tiesas spriedumiem vai lēmumiem tas attiecas?

Aivars Garda: To jau es esmu minējis prasības pieteikumā, un man ir līdzīgi visi spriedumi. Vai man aizņemt laiku un tagad atstāt visu, lai nolasītu? Vai esat ar tiem iepazinies?

TM pārstāve: Jā, esmu iepazinies, bet, ja tā sakāt, tad, lūdzu, nocitējiet...

Tiesnese: Saprātu prasītāju. Bet krimināllietas spriedumā taču viss ir norādīts!

Tiesnese: Vārds atbildētājam.

TM pārstāve: Jūsu paskaidrojums pirmajā instancē un arī uz apelācijas sūdzībā rakstīto papildus prasa paskaidrojumu. [..]

Ministrija uzskata, ka visu triju instanču nolēmumus nav norādīts, ka izziņas iestāde vai prokuratūra būtu pārkāpusi kādu materiālo vai procesuālo tiesību normu. [..] Savukārt prasītājs tieši šo momentu akcentē, ka ir bijuši pārkāpumi pret viņu vērstajā kriminālprocesā. Prokuratūras likuma 5. pants paredz, ka katrs prokurors, izskatot kopējas lietas, savus lēmumus pieņem patstāvīgi un vienpersoniski, pamatojoties uz savu pārliecību un ievērojot personu vienlīdzīgu likumu tiesas pārkāpumu un nevainības prezumpciju, patiesību un likumību. Prokuroru veiktās darbības, pārsūdzot tiesas spriedumu visu trīs instanču tiesās, nav lietas nepamatota novilcināšana,

kā to norāda prasītājs. Tā ir patiesības noskaidrošana saskaņā ar Kriminālprocesa likumā noteikto procesuālo kārtību.

[..]
Ministrijas ieskatā prasītāja norādītie argumenti nepierāda, ka viņam būtu nodarīts morālais kaitējums, ka viņam būtu smagas sekas. Krimināllietas izskatīšanas un izmeklēšanas laikā prasītāju sargāja nevainīguma prezumpcija, un līdz ar to nevar teikt, ka viņam būtu nodarīts smags morāls kaitējums, kas būtu jāatļūdzina. Paldies!

Tiesnese: Vai prasītājam ir kādi jautājumi atbildētāja pārstāvim?

Aivars Garda: Vai atbildētāja ir iepazinies ar Latvijas Republikas Augstākās tiesas Krimināllietu tiesu palātas nolēmumu, kurā viss tieši par pārkāpumiem ir norādīts? Tāds pats arī jautājums – vai ir iepazinies ar pirmās instances tiesas spriedumu manā krimināllietā, kurā tas pats ir teikts?

TM pārstāve: Jā, esmu iepazinies.

Aivars Garda: Vai tiešām?

TM: ...

[..]
A.G.: Tiesu debatēs es gribētu, ja tiesa atļaus, no-

lasīt kaut vai vienu rindkopu no Latvijas Republikas Augstākās tiesas Krimināllietu Tiesu Palātas lēmuma: "... apsūdzībā tiek pārkāptas Latvijas Kriminālprocesa kodeksa 19. panta prasības par lietas apstākļu pilnīgu, vispusīgu un objektīvu izmeklēšanu, jo izmeklēšana veikta vienpusīgi ar apsūdzēju tendenci, ignorējot apsūdzētā un aizstāves pieteiktos lūgumus un iesniegtos pierādījumus. Lietā pārkāptas arī Latvijas Kriminālprocesa kodeksa 188. panta un 196. panta prasības".

Pirmās instances spriedumā pat atzīts, ka Aivars Garda pat nav šo tiesību subjekts, tātad mani rakstī vai, mani izteikumi, par kuriem mani tiesāja, vispār nav saistoši, jo esmu tikai žurnālists, tāpat arī šeit ir teikts, ka pārkāptas procesuālās normas.

[..]
TM pārstāve: Ministrija uzskata, ka visas izmeklēšanas laikā prasītāju sargā nevainīguma prezumpcija, un izmeklēšanas darbiniekiem un prokuratūrai ir jāizmeklē lietas pēc iesniegumiem, lai nodrošinātu likumību valstī. Un līdz ar to, ja prasītājam bija kādas neērtības, kuras sagādāja krimināllietas izmeklēšana un iztiesāšana, – nu, iespējams, ka bija

neērtības, – tomēr ne visos gadījumos, un konkrēti šajā, prasītājam būtu nodarīts morālais kaitējums. Visās lietās nevar teikt, ka būtu nodarīts morālas ciešanas, un tieši šajā lietā Tieslietu ministrija uzskata, ka raksturotie apstākļi nav tādi, ka būtu jāatļūdzina morālais kaitējums. Ministrija uzskata, ka prasība nav pierādīta.

Tiesnese: Paldies! Replika?

Aivars Garda: Es uzskatu, ka tāda Tieslietu ministrijas attieksme ir amorāla un ka tādi cilvēki nedrīkst pārstāvēt Tieslietu ministriju, jo šeit absolūti nav redzams cilvēcīguma moments, kas ir ļoti svarīgs šādās lietās. Un es arī pilnībā noraidu Tieslietu ministrijas atzinumu, ka tiesnesis ir tikai tiesnesis – viņš nav cilvēks. To nodalīt nevar, it īpaši vērtējot morālo kaitējumu. Redziet, Tieslietu ministrijas atsūtītā pārstāve uzskata, ka man nebija nodarīts morālais kaitējums. Bet, kā viņa zina, vai man bija vai nebija nodarīts morālais kaitējums? Lai pati nokļūst apsūdzētās lomā divus ar pusi gadus, un tad viņa redzēs, kāds viņai būs morālais kaitējums. Mani ir sašutums par šādu Tieslietu ministrijas attieksmi, godātā tiesa! Paldies!

LATVIETI, MOSTIES, LAIKS NEGAIDA!

Latviešiem – BŪT vai NEBŪT!

Turpinājums no 5. lpp.

Visas darbības, ko valdība veic ar latviešu kopīpašumu, nav leģitimas, un tām nav juridiska spēka. Svešvaras to var okupēt, anektēt, kolonizēt kā Mudes (tag. Veļikajas) baseina kreisā krasta teritoriju Obreni (baltu tautas obru valodā, latviski – Abreni jeb zemes Pie-Tālavas) un Sarkankalna (uz dienvidiem no Obrenes) novadu, bet nevar leģitīmi atņemt. Neaizmirsīsim, ka Mudes labo krastu slāvivēja, rusificēja un hristianizēja jau agrākos laikos (pirmā gadu tūkstoša beigās posmā). Taču likums visā pasaulē ir viens – ja par savu dzīvesvietu esi izvēlējies citu vai svešu zemi, tad "stāvi klusi pie ratiem", nevis rīko pretvalstiskas akcijas un referendumus! Paskatieties, tiklīdz *ruskije, rusaki* un *ruskojazičņi* jeb *sovjēti* pārbrāuc Rietumeiropas robežu, tā burtiski "pārkausējas" un drīz vien sāk runāt portugāļu, spāņu, angļu vai kādā citā valodā, un nevienam pat prātā neienāk Spānijā vai Vācijā rīkot referendumu par *ruskiju* valodu kā valsts valodu.

Izrādās, Latvijas Drošības policijas publiskie ziņojumi parāda, ka *drošībnieki* ļoti labi pārzina situāciju, pat nofilmējuši visus Latvijas teritorijā esošos apvērsuma organizatorus, bet lēmumu pieņem valdība. Un kāda tad ir valdības reakcija? Paradoksāla – nekāda! Bet šis lienošais apvērsums turpinās, gatavojas jaunas un jaunas akcijas, referendumu, slēptās Piektais un Sestās kolonnas veidošana, notiek uz ārzemēm izstumto latviešu aizstāšana ar neokoloniem.

Rīga jau ir sagrābta, un turpinās rūpīga gatavošanās pašvaldību vēlēšanām. Mas-

kavas jaunais valsts pārņemšanas plāns paredz Latvijā izveidot nepilsoņu komitejas, kuru uzdevums tad arī būs veikt šo apvērsumu, kā *ruskije* saka, "uz vietām". Šie ārvalstnieki un "jaunpilsoņi" prasti nīrgājas par Latvijas valsti, "gansiem" un atklāti paziņo, ka nav lojāli Latvijas val-

Kamēr Latvijas Republika ne juridiski, ne teritoriāli nav atjaunota, pilsoņu loku nevar paplašināt, un "jaunpilsonība" ir cilvēku mānīšana, jo viņi nav leģitīmi pilsoņi."

stij. Laiku viņi ir izvēlējušies precīzi – kad latvieši ir piespiesti nostāties paši pret savas valsts pār(i)valdītājiem un fiskālajiem aplaupītājiem, kad valsts ir nozagta un simtiem tūkstoši latviešu ir bēgļu gaitās ārzemēs.

"Pilsonības referendums", kuru uzbrīdi apturēja atsevišķi drosmīgi CVK locekļi, ir klaja lienošā pretvalstiskā apvērsuma sastāvdaļa. Bet – vai nepilsoņu komiteju veidošanu apturēs, vai arī "piektā kolonna" jau ir vietās, un šis nepilsoņu komitejas kā 1939.gadā tanki nostāsies jau iepriekš norunātajās pozīcijās?

Turpinājums būs...

IELŪDZ MŪSU MĀKSLINIEKI

No 17. janvāra līdz 6. februārim (no plkst. 12.00 līdz 22.00, izņemot svētdienas) Kalnciema kvartāla galerijā (Rīgā, Kalnciema ielā 35) ir apskatāma mākslinieka Artūra Kiršfelda retrospektīva plakātu izstāde. Plakāti tapuši laika periodā no 1957. līdz 1980. gadam. Izstādes kurators – Kristofers Šics.

Satiksme no pilsētas centra – 5., 9., 12., 25. trolejbuss un 53., 22. autobuss līdz pieturvietai “Melnisla iela”. Ieeja – bez maksas.

1. februārī galerijā “Mākslas banka” (Rīgā, Jaunielā 14) plkst. 14.00 notiks **gleznotāja Jura Ģermaņa mākslas albuma prezentācija.**

VAI LATVIJAS LAUKSAIMNIECĪBAI IR NĀKOTNE?

Turpinājums no 6. lpp.

Par to, ka kurss uz lauksaimniecības industrializāciju neatbilst labas saimniecības prakses principiem ne tikai Latvijā, varam saklausīt Vācijas pārtikas, lauksaimniecības un patērētāju tiesību aizsardzības ministres **Renātes Kīnastes plānā – pāriet no rūpnieciskas ražošanas stila lauksaimniecības uz mazāk intensīvu, bet dabiskāku saimniecību.**

“Es iedarbināšu visas sviras, lai par prioritāti kļūtu ekoloģiskā lauksaimniecība, dabiska dzīvnieku audzēšana un darba vietu aizsargāšana laukos,” deklarē ministre. (“Dienas bizness”, 12. 02. 01.).

Uz ministres teikto atsaucas Zviedrijas zemnieku asociācijas priekšsēdētājs **Hanss Johansons:**

“Lielākā daļa no mums apzinās, ka vārds “zemnieks” nedrīkst asociēties ar tādiem jēdzieniem kā pesticīdi, piesārņoti ūdeņi

un neželība pret dzīvniekiem... Kad es klausos **R.Kīnastē, man jādomā, ka tas, uz ko viņa aicina, pie mums jau ir.**” (“Dienas bizness”, 21. 02. 01.).

Secinājums

Kā redzams no iepriekš minētajiem salīdzinājumiem, Latvijas lauksaimnieki aizvien vēl atrodas izteikti nevienlīdzīgā situācijā, kas, protams, neaprobežojas ar lauksaimniecību.

3. Agrārā politika – nepareiza agrārās ekonomikas modeļa izvēle

Lauksaimniecības attīstības ideoloģijas un filozofijas, kas motivētu darbam laukos, neesamība ir lauksaimnieciskās neveiksmes galvenais cēlonis.

Turpinājums būs...

LNF bankas konts ziedojumiem laikrakstam “DDD”

Latvijas Nacionālā fronte

(Reģ.Nr. 40008033014)

Swedbank (SWIFT kods: HABALV22);

konts: LV40HABA0551034053378

Publikāciju izmantošanas gadījumā atsauce uz laikrakstu DDD obligāta.

Laikraksts DDD Reģ.Nr. 000702221; apl.Nr. M 1196 Iznāk 2 reizes mēnesī Rīga, 2013

Izdevējs: **LATVIJAS NACIONĀLĀ FRONTE** (Reģ.Nr. 40008033014)

Norēķinu konts: A/S Swedbank;

Kods: HABALV22 Konts: LV40HABA0551034053378

Galvenā redaktore: **LĪGA MUZIKANTE**

Redaktora vietniece: **LIENE APINE**

Pasta adrese: **DDD, Lubānas iela 6 – 4,**

Rīga LV-1019

tāl./fakss: **67140680**

Interneta adrese: **WWW.FRONTE.LV**

E-pasts: **DDD@FRONTE.LV**

Iespiests: **SIA “Latgales druka”,**
Ofsetiespiedums, metiens 5 000, apjoms 2 x A 2

Pasākumi un notikumi 2013.gada janvāris – maijs:

Turpinājums no 5. lpp.

Nedēļa	Pasākums/ notikums	Iesaistītās puses
11.nedēļa 11.-17.03.	<ul style="list-style-type: none"> Labās gribas vēstneša viedokļa raksts nacionālajā medijā, interneta portālos un reģionālajā presē Sadarbība ar LTRK biedriem, uzņēmēju <i>agīlbrigādes</i> vizīte Rīgas reģionā (1-2 pilsētas) Informācijas izsūtīšana visiem pašvaldību portāliem, bezmaksas izdevumiem Preses relīze Reklāma LTV1, LTV7 un LR1 un LR2 	FM LTRK, FM FM FM
12.nedēļa 18.-24.03.	<ul style="list-style-type: none"> 21.03. plkst. 10.00 preses konference Preses relīze A.Vilka, K.Kornas tikšanās ar reģionu iedzīvotājiem, dalība reģionālo augstskolu diskusijās Labās gribas vēstneša viedokļa raksts nacionālajā medijā, interneta portālos un reģionālajā presē Sadarbība ar LTRK biedriem, uzņēmēju <i>agīlbrigādes</i> vizīte Rīgas reģionā (1-2 pilsētas) Eiro talismana prezentācija – eiro popularizēšanai vasaras pasākumos Reklāma LTV1, LTV7 un LR1 un LR2 	FM FM FM FM LTRK, FM FM LR
13.nedēļa 25.-31.03.	<ul style="list-style-type: none"> Labās gribas vēstneša viedokļa raksts nacionālajā medijā, interneta portālos un reģionālajā presē Eiro talismana dodas ciemos pie pirmsskolas vecuma bērniem Raksti un cina sadarbība ar portālu Calis.lv Preses relīze Reklāma LTV1, LTV7 un LR1 un LR2 	FM FM FM FM LR
14.nedēļa 1.-7.04.	<ul style="list-style-type: none"> 4.04. plkst. 10.00 preses konference Preses relīze Labās gribas vēstneša viedokļa raksts nacionālajā medijā, interneta portālos un reģionālajā presē Raksti un cita sadarbība ar portālu mammamunteti.lv Dalība pilsētā notiekošajos pavasara publiskajos pasākumos – baloni, informācijas dalīšana, eiro talismana, konkursi 	FM FM FM FM FM

	<ul style="list-style-type: none"> Seminārs pašvaldībām par pašvaldību vadlīnijām, izceļot kādu no profesionālajām tēmām Reklāma LTV1, LTV7 un LR1 un LR2 	FM, LB, LPS LR
15.nedēļa 8-14.04.	<ul style="list-style-type: none"> Labās gribas vēstneša viedokļa raksts nacionālajā medijā, interneta portālos un reģionālajā presē Seminārs bibliotekāriem Kokurss portālā Draugiem.lv Preses relīze Reklāma LTV1, LTV7 un LR1 un LR2 	FM KM, FM, LB FM FM
16.nedēļa 15.-21.04.	<ul style="list-style-type: none"> 18.04. plkst.10.00 preses konference Preses relīze Labās gribas vēstneša viedokļa raksts nacionālajā medijā, interneta portālos un reģionālajā presē Sadarbības projekta uzsākšana ar izdevniecību Santa, kas domāts galvenokārt sieviešu auditorijai, tikšanās ar lasītājiem Rīgā un reģionos 	FM FM FM FM
17.nedēļa 22.-28.04.	<ul style="list-style-type: none"> Labās gribas vēstneša viedokļa raksts nacionālajā medijā, interneta portālos un reģionālajā presē Seminārs grāmatvežiem, kasiēriem Kokurss un cita sadarbība radio SWH Preses relīze 	FM LB, FM FM FM
18.nedēļa 29.04.-5.05.	<ul style="list-style-type: none"> 2.05. plkst. 10.00 preses konference Preses relīze Labās gribas vēstneša viedokļa raksts nacionālajā medijā, interneta portālos un reģionālajā presē Pasākums/aktivitātes 4.maija svētkos 	FM FM FM Saeima
19.nedēļa 6.-12.05.	<ul style="list-style-type: none"> Labās gribas vēstneša viedokļa raksts nacionālajā medijā, interneta portālos un reģionālajā presē Dalība ES dārza svētkos ar interaktīvām spēlēm, eiro tēla piedalīšanos, informēšanu Preses relīze 	FM FM FM

PAR KO MĪLĒT, PIEDOT, CIENĪT UN PARAKSTĪT “LABAS GRIBAS MANIFESTU”?

Nesen devos apciemot savu brāli Tartu. Iebraucot un pastaigājoties pa šo Igaunijas pilsētu, biju patīkami pārsteigts. Jutos kā ārzemēs, nevis kā pie mums – krievu guberņā... Bija patīkami staigāt pa tiro, kulturālo, nacionālo pilsētīņu.

Varu tikai apskaust un aprīnot igauņu prasmi atrisināt savas valodas lietošanas jautājumus. Ticat vai ne, bet trīs dienu laikā, apstaigājot Tartu pilsētīņu, neatradu nekur (pat veikalos) neko krievu valodā uzrakstītu, nedzirdēju nevienu “mātes” vārdu, neradzēju nevienu ubagu, nevienu saulespuķu sēklu splanātāju, nekādu lielkrievu simboliku, pat ne Georga lentīti pie automašīnas, nemaz nerunājot par Krievijas impērijas karogu.

Malāči, igauņi, ne tā kā mūsu “biezādainie”! Brīnumaini, neviens mūsu “atbrīvotāju” negācijas! Savstarpējā komunikācijā neviens negribēja (vai nevarēja) atbildēt krieviski – gandrīz simtprocentīgi visi atbildēja tikai igauņiski.

Jautāju gan latviski, gan krieviski, pat angliki, bet arī lielveikalā uz saviem jautājumiem atbildi saņēmu tikai igauņu valodā.

Pirms atgriešanās Latvijā pēdējo stundiņu līdz autobusa pienākšanai nolēmu izmantot vietējā tirgus apskatei. Izstaigājot visu tirgu, nedzirdēju nevienu vārdu, neradzēju nevienu uzrakstu krievu valodā. Bet, kad iegāju mazā kioskiņā, pirmajā sekundē apstulbu – iedomājos, ka atkal esmu Rīgā. Pie durvīm uz pielīmētas papīra lapeles kaut kas bija rakstīts igauņiski, bet apakšā krievu valodā: “Осторожно, пол не ровный!” Vai nav sensācija?! Sveicināju igauņiski: “Tere!” Saņēmot viņu “Tere!”, es, protams, sāku runāt krieviski, bet man kaut ko atbildēja igauņiski. Saprotot, ka mums dialogs neveiksies, pateicu angliki, ka esmu latvietis un varu sazināties tikai krieviski vai angliki. Pēc šī teikuma mūsu saruna krieviski veicās itin labi – savstarpējā sapratnē! Uzzināju igauņu negatīvo attieksmi pret eiro, izru-

nājāmie pat par igauņu nacionālajām lietām, arī par politiku, par nacionālās valodas problēmu, kas viņiem esot primārā! Un nenoliedzu, ka to var izjust visā pilnībā Tartu pilsētā, ne tā kā pie mums Rīgā, kur uzrakstu krievu valodā pa pilnam, vadošie “klerki”, direktori, priekšnieki uz jautājumiem atbild krieviski – pat žurnālisti viņus intervē krieviski. Mēs taču zinām, ka Latvijā visās jomās notiek totāla pārkrievošana. Pat mūsu pašu “bāleliņi” uz krievu korespondentu jautājumiem cenšas atbildēt krieviski (lai taču tulko, ja vajag!!!), kaut gan mums ir pieņemts Valsts valodas likums (kas nedarbojas!!!).

Iekāpjot autobusā, konstatēju, ka mana vieta bija jau aizņemta, tāpēc vērsos pie “stjuarta” ar jautājumu, kur man apsēsties? Saņēmu latviski nepārprotamu atbildi: “Jebkurā brīvā vietā!” Tiešām, autobusā puse bija brīvu vietu, un tā arī izdarīju. Kad iebraucām Valgā, autobuss uz 5 minūtēm apstājās Valgas stacijas laukumā,

kur iekāpa nedaudz pasažieru, arī kāda ģimene – vīrs, sieva un bērns. Kad viņi pienāca pie manis, krieviski saņēmu kategorisku pavēli: “Освободите наши места!” (“Atbrīvojiet mūsu vietas!”) Tā kā manējā bija aizņemta, pateicu šai vērsties pie “stjuarta” ar savām pretenzijām. Bet šī krievu bezkauna “naturāli” iesēdās man klēpī un rupji sāka cilāt savu pēcpusi uz augšu un leju. Kad es tikpat brutāli viņu izgrūdu, man virsū metās viņas vīrs, krieviski draudot man! Incidentā noskatījās viss autobuss, bet “stjuarts”, pārbaudot biļetes, palūdza mani pārsēsties (!).

Nu, ko lai saka – tāda ir viņu (“atbrīvotāju”) “kultūra”, kuru tik ļoti mīl un ciena nožēlojamie “Labas gribas manifesta” autori un parakstītāji... Vienīgais, ko atļāvos pateikt šai Duņai: “Blagodariķe Boga, čto ja vam igolku v zadņicu nezasasgīl!”

Ar patiesu cieņu,

Ego Javoīšs